

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕

แผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

เอกสารลำดับที่ ๕/๒๕๖๘

บทสรุปผู้บริหาร

แผนพัฒนาทางการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้นภายใต้คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาค ของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ข้อ ๕ กำหนดให้ สำนักงานศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงานวางแผนเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง สถานที่จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ รับผิดชอบดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี และสงขลา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการศึกษา ผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง พัฒนาเศรษฐกิจ สู้สังคมเป็นสุข อย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ให้ประชากรทุกช่วงวัยมีความสามารถ เรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญาของประชากร
๓. ส่งเสริม สนับสนุน การเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการเกษตรที่ทันสมัยและมูลค่าสูง
๔. ผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
๖. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม

๑. ประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ประชากรได้รับการศึกษาตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญาของประชากร
๓. กำลังคนมีทักษะ สมรรถนะด้านการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
๔. กำลังคนมีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว
๕. กำลังคนมีทักษะและสมรรถนะ สามารถพัฒนาและขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
๖. ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมที่เป็นสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์รวม

๑. ร้อยละประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญา
๓. ร้อยละกำลังคนมีทักษะ สมรรถนะด้านการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
๔. ร้อยละของกำลังคนมีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว
๕. ร้อยละของกำลังคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะและสมรรถนะสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
๖. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑และความสามารถของพหุปัญญาให้กับประชากรทุกช่วงวัยเพื่อสร้างกำลังคนสมรรถนะสูง
๒. การพัฒนากำลังคน ด้านทักษะ สมรรถนะการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
๓. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว
๔. การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ ด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
๕. การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขสบายเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์รายประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑และความสามารถของพหุปัญญาให้กับประชากรทุกช่วงวัยเพื่อสร้างกำลังคนสมรรถนะสูง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ประชากรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาความสามารถของพหุปัญญาให้สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นกำลังคนสมรรถนะสูง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละประชากรได้รับการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
๒. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาความสามารถของพหุปัญญา

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ให้ประชากรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทุกมิติ
๒. ส่งเสริม สนับสนุน การคัดกรองและพัฒนาศักยภาพ ประชากรตามความสามารถของพหุปัญญา
๓. ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคน ด้านทักษะ สมรรถนะการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. กำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่
๒. ผลผลิตทางการเกษตรได้รับการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละกำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่
๒. ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา (ร้อยละ ๕)

กลยุทธ์

๑. พัฒนากำลังคนให้มีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. กำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีสมรรถนะสูง
๒. กำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกำลังคนด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านการพัฒนามีสมรรถนะสูงขึ้น
๒. ร้อยละของกำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะด้านการท่องเที่ยว
๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ ด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

กำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

ตัวชี้วัด

ร้อยละกำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ งานวิจัย และนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
๒. ส่งเสริมและพัฒนากำลังแรงงานหรือผู้ประกอบการ ให้มีสมรรถนะด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ประชากรเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. ประชากรมีจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. ร้อยละของประชากรมีจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

๒. เสริมสร้างการรับรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

คำนำ

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ ได้ทบทวนแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ฉบับนี้ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของหลายภาคส่วน เพื่อให้ได้แผนพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยซึ่งแผนพัฒนาฉบับนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลบริบทเชิงพื้นที่ สถานการณ์ แนวโน้ม และบริบทใหม่ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาในพื้นที่ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ ขอขอบคุณผู้แทนหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่ให้ความร่วมมือในการทบทวนแผนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อผลักดันให้การพัฒนาการศึกษามุ่งบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
คำนำ	จ
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญรูปภาพ	ญ
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
๑.๒ บริบทเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒
๑.๓ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	๑๗
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และนโยบายที่เกี่ยวข้อง	๒๐
๒.๑ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒๐
๒.๑.๑ แผนระดับที่ ๑	๒๐
๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๒๐
๒.๑.๒ แผนระดับที่ ๒	๒๒
๑) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๒๒
๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๓๘
๓) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๔๐
๒.๑.๓ แผนระดับที่ ๓	๔๕
๑) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๔	๔๕
๒) แผนปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ (ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๔๘
๓) แนวทางการพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	๔๙
๔) แผนพัฒนาการศึกษาภาคใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๕๑
๕) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน รอบปี ๒๕๖๘	๕๓
๒.๒ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๗๓)	๕๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๒.๓ ความสอดคล้องกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง	๕๕
๑) นโยบายรัฐบาล	๕๕
๒) นโยบายการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ	๕๗
๓) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องจุดเน้นด้านสุขภาพองค์กรของ กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ	๕๙
๔) แผนผังความเชื่อมโยงแผน ๓ ระดับ ของประเทศสู่แผนพัฒนาการศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๖๐
ส่วนที่ ๓ สภาวะการณ์ด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๖๑
๓.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา	๖๑
๓.๒ ข้อมูลคุณภาพทางการศึกษา	๖๔
๓.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๖๗
ส่วนที่ ๔ สารสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๗๑
๔.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)	๗๑
๔.๒ พันธกิจ (Mission)	๗๑
๔.๓ เป้าประสงค์รวม (Goal)	๗๑
๔.๔ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์รวม	๗๑
๔.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	๗๒
๔.๕ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ ตามประเด็นยุทธศาสตร์	๗๒
๔.๖ แผนผังความเชื่อมโยงแผน ๓ ระดับ ของประเทศสู่แผนพัฒนาการศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๗๔
ส่วนที่ ๕ การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาสู่การปฏิบัติ	๗๕
ภาคผนวก	๗๕
ประกาศสำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๗๙

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑	พื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ตารางที่ ๒	ผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓
ตารางที่ ๓	สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่ายของการประปา ส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔
ตารางที่ ๔	จำนวนครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปี ๒๕๖๓
ตารางที่ ๕	จำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีใน ครัวเรือน ปี ๒๕๖๓
ตารางที่ ๖	จำนวนประชาชนอายุ ๖ ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้โทรศัพท์มือถือ/ อินเทอร์เน็ต/คอมพิวเตอร์ ปี ๒๕๖๓
ตารางที่ ๗	เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓
ตารางที่ ๘	โครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓
ตารางที่ ๙	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๔
ตารางที่ ๑๐	สัดส่วนโครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ตารางที่ ๑๑	ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดสาขาอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี จำแนกรายจังหวัด
ตารางที่ ๑๒	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ตารางที่ ๑๓	จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดเปรียบเทียบกับภาคใต้และประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
ตารางที่ ๑๔	กำลังแรงงานรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ จำแนกตามจังหวัด
ตารางที่ ๑๕	จำนวนสถานศึกษา ครู และผู้เรียน/นักเรียนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ จำแนกตามจังหวัด
ตารางที่ ๑๖	จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ตารางที่ ๑๗	ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา กลุ่มอายุ รายจังหวัด ปีการศึกษา ๒๕๖๕
ตารางที่ ๑๘	จำนวนนักเรียนพิการ จำแนกตามระดับชั้นและจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ตารางที่ ๑๙	สัดส่วนเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา จำแนกตามจังหวัด อายุ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๒๐ การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำแนกตามรายวิชาและจังหวัด	๖๕
ตารางที่ ๒๑ การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามรายวิชาและจังหวัด	๖๕
ตารางที่ ๒๒ การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำแนกตามรายวิชาและจังหวัด	๖๖
ตารางที่ ๒๓ ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปี การศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ จำแนกตามจังหวัด	๖๖
ตารางที่ ๒๔ ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ จำแนกตามจังหวัด	๖๗

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑	๒
ภาพที่ ๒	๖๐
ภาพที่ ๓	๗๔

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ ประกอบ มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำแผนห้าปีซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้ “ภาค” เป็นพื้นที่สำคัญ เพื่อใช้ประโยชน์ในการบูรณาการการปฏิบัติการเชิงพื้นที่ และการบริหารงบประมาณเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งได้กำหนดให้มีเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของภาค (๖ ภาคภูมิศาสตร์) เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่องการปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ข้อ ๕ กำหนดให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงาน วางแผนเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วม และประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการและการจัดการศึกษา ตามกฎหมายที่กำหนด การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่นโยบายและยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มอบหมายรวมถึงประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง สถานที่จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการให้สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ รับผิดชอบดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี และสงขลา

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ ในฐานะหน่วยงานที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของภูมิภาคได้มุ่งอำนวยการให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และบริบทเชิงพื้นที่ จึงได้ทบทวนแผนพัฒนาศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับบริบทสำคัญใหม่ที่เกี่ยวข้อง และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และจัดทำแผนพัฒนาศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้มีความสมบูรณ์ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ และถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ไปสู่หน่วยงานทุกระดับได้อย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม

๑.๒ บริบทกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๑.๒.๑ สภาพทั่วไป

๑) อาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (East Coast Southern Sub region) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ฝั่งทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ทำเลที่ตั้งมีความเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางของความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรโบราณในอดีตของคาบสมุทรมลายู คือ อาณาจักรตามพรลิงค์ และอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งมีความสำคัญเป็นเส้นทางการเชื่อมโยงทางการค้า และการเผยแผ่ศาสนาจากอินเดีย อาหรับ เปอร์เซีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของความเจริญรุ่งเรืองในอดีตมากมาย ได้แก่ โบราณสถานเขาคา โบราณสถานโมคลาน และวัดพระบรมธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช วัดพระบรมธาตุไชยา อำเภอยาไชยา แหล่งโบราณคดี เขาศรีวิชัย อำเภอยะหริ่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัดเขียน จังหวัดพัทลุง สุสานสุลต่าน สลัษมานชาห์ ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา เมืองโบราณสถานสทิงพระ อำเภอสทิงพระ ชากสฎูปบนเขาน้อย อำเภอสทิงพระ และวัดพะโคะ อำเภอสทิงพระ เป็นต้น ส่งผลให้มีการสืบทอดประเพณี และวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ จังหวัดชุมพร เช่น ประเพณีงานเทิดพระเกียรติเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ งานกาชาด งานประเพณีแห่พระ แข่งเรืองานเปิดโลกทะเลชุมพร งานแข่งขันเรือยาว ขึ้นโชน ชิงธงชิงถ้วยพระราชทาน คลองในหลวง (หัววัง – พนังตัก) งานวันผลไม้หลังสวน ล่องแพอำเภอพะโต๊ะ งานส่งเสริมประเพณีขึ้นเบญจา และงานขึ้นถ้ำร่ำร้อ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น ประเพณีชักพระหรือลากพระกีฬาชนควาย และงานวันเงาะโรงเรียน จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ แห่ผ้าขึ้นธาตุ และลากพระ จังหวัดพัทลุง เช่น งานประเพณีแข่งโพนลากพระ (ชักพระ) การละเล่นซัดตัม ประเพณีชิงเปรต งานวันอนุรักษ์มรดกไทย งานมหกรรมชิงแชมป์หนังตะลุง และโนรนาฏศิลป์เมืองใต้ จังหวัดสงขลา เช่น ประเพณีลากพระจังหวัดสงขลา ตักบาตรเทโว ตักบาตรเดือนสิบ และเทศกาลโคมไฟไหว้พระจันทร์ เป็นต้น

ภาพที่ ๑ แผนที่สังเขปของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ในพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานศึกษาธิการภาค ๕)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มจังหวัด ๓ กลุ่มจังหวัด คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ดังนี้

ด้านทิศเหนือ ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างที่อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย

ด้านทิศตะวันตก ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตั้งแต่อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ถึงอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล และติดกับเขตตะนาวศรี สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

ด้านทิศใต้ ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่อำเภอหนองจิก และอำเภอ โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี อำเภอยะหา และอำเภอกาบัง จังหวัด ยะลา และบูกิตกาญู-ฮิดัม รัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย และเมือง ปาดังเบซาร์ รัฐปะลิสประเทศมาเลเซีย ที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

๒) พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีพื้นที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือ ๓๙,๖๖๒,๗๑๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๔,๗๘๕,๕๓๙ ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๙ ของพื้นที่ภาคใต้ โดยจังหวัด สุราษฎร์ธานีมีพื้นที่มากที่สุด คือ ๑๒,๘๙๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘.๐๖ ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัด นครศรีธรรมราช สงขลา ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ จำแนกเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ พื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จังหวัด	พื้นที่		อันดับระดับภาค (ภาคใต้)	อันดับระดับ กลุ่มจังหวัด
	ตารางกิโลเมตร	ไร่		
ชุมพร	๖,๐๑๐,๘๔๙	๓,๗๕๐,๐๐๐	๔	๔
นครศรีธรรมราช	๙,๙๔๒,๕๐๒	๖,๒๑๔,๐๖๔	๒	๒
พัทลุง	๓,๔๒๔,๔๗๓	๒,๑๔๐,๒๙๕	๑๐	๕
สุราษฎร์ธานี	๑๒,๘๙๑,๐๐๐	๘,๐๖๐,๐๐๐	๑	๑
สงขลา	๗,๓๙๓,๘๘๙	๔,๖๒๑,๑๘๐	๓	๓

ที่มา ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและงานปกครอง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบชายทะเล และพื้นที่เชิงเขา ตอนกลางของคาบสมุทร ได้แก่ เทือกเขานครศรีธรรมราช เทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต โดยมี ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๘๑๗ กิโลเมตร บางส่วนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ได้แก่ ทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ทะเลสาบสงขลา จังหวัดสงขลา ป่าชายเลนทุ่งคา - สวี จังหวัดชุมพร หมู่เกาะอ่างทอง และในบางแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดอีกด้วย

๓) ภูมิอากาศ

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดผ่านอ่าวไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากคาบสมุทรอินเดีย ภูมิประเทศโดยรวมจึงเป็นแบบร้อนชื้น มีฝนตกยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม - มกราคมของทุกปี จำแนกฤดูกาลได้ ๒ ฤดู ดังนี้

- **ฤดูร้อน** ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน มีอากาศร้อนตลอดฤดู อุณหภูมิเฉลี่ย ประมาณ ๒๘ องศาเซลเซียส

- **ฤดูฝน** ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนมกราคม โดยในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกปานกลาง ส่วนฝนตกหนักจะเกิดในช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

๔) แหล่งน้ำสำคัญ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีลุ่มน้ำสำคัญ ดังนี้

- **ลุ่มน้ำตาปี** ครอบคลุมพื้นที่ ๕ จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา และระนอง โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ของลุ่มน้ำอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๓,๔๕๔ ตารางกิโลเมตร ลุ่มน้ำตาปีมีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติในลุ่มน้ำมากเพียงพอกับความต้องการใช้น้ำ ในกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพในอนาคตเมื่อมีการพัฒนาพื้นที่ชลประทาน จนเต็มศักยภาพของพื้นที่ และยังมีปริมาตรความจุเก็บกักมากเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้น้ำ ทั้งลุ่มน้ำ แต่เนื่องจากปริมาตรความจุ ใช้งานส่วนใหญ่เป็นปริมาตรความจุของเขื่อนรัชชประภา ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อย คลองพระแสงเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำพุมดวงและไหลมาบรรจบกับแม่น้ำตาปีบริเวณ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นตอนล่างของแม่น้ำตาปี จึงไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความจุ ใช้งานนี้กับพื้นที่ลุ่มน้ำตาปีที่อยู่เหนือจุดบรรจบขึ้นมาได้ส่งผลให้ยังคงเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ ในบางพื้นที่ที่ระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำส่งไปไม่ทั่วถึงแต่สภาพปัญหาไม่รุนแรงมากนัก เนื่องจากปริมาณฝนตกชุกในพื้นที่ลุ่มน้ำ

- **ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา** ตั้งอยู่บนชายฝั่งด้านตะวันออกของภาคใต้ มีเนื้อที่ ๙,๘๐๗ ตารางกิโลเมตร (๖,๑๒๙,๓๗๕ ไร่) แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นพื้นดินมีเนื้อที่ประมาณ ๘,๗๖๑ ตารางกิโลเมตร และส่วนที่เป็นพื้นน้ำ มีพื้นที่ประมาณ ๑,๐๔๖ ตารางกิโลเมตร มีความกว้าง จากทิศตะวันตก ไปทิศตะวันออกประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ส่วนความยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ ประมาณ ๗๕ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัด นครศรีธรรมราช

- **ลุ่มน้ำปากพนัง** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ในเขตตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด ไหลผ่านอำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่ และมีสาขาจากอำเภอหัวไทรไหลมารวมกัน ที่บ้านปากแพรก กลายเป็นแม่น้ำปากพนังไหลลงสู่อ่าวนครศรีธรรมราช นับเป็นแม่น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัด อย่างมาก โดยเฉพาะทางการเกษตรกรรมบริเวณลุ่มน้ำปากพนังและสาขาเป็นบริเวณพื้นที่ราบ มีพื้นที่นา กว่า ๕๐๐,๐๐๐ ไร่ มีโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการ โดยกรมชลประทาน และแม่น้ำปากพนังเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช และตลาดกลางกุ้งกุลาดำนครศรีธรรมราช

- **แม่น้ำชุมพร** เกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ไหลไปทางตะวันออกถึงบ้านดอนสมอ แล้วไหลผ่านตำบลวังไผ่บ้านขุนกระโทก ตำบลตากแดด อำเภอเมืองชุมพร ไหลออกทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวี ตำบลทุ่งคา อำเภอเมืองชุมพร มีความยาว ๕๐ กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี

สภาพทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้ไม่มีลักษณะพื้นที่ราบลุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่ชัดเจน แหล่งน้ำตามธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงมาจากแม่น้ำ ลำคลอง ซึ่งสภาพพื้นที่เป็นเพียงลุ่มน้ำแคบ ๆ แม่น้ำและคลองในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงเป็นแม่น้ำสายสั้น อัตราการไหลค่อนข้างแรง และมีการตกตะกอนในลำน้ำน้อย แม่น้ำจะไหลลงสู่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีลำน้ำสายที่สำคัญ ได้แก่ คลองท่าตะเภา คลองหลังสวน คลองท่าชะ คลองชุมพร คลองสวี คลองตะโก คลองเพรา จังหวัดชุมพร คลองท่าแพ คลองท่าซัก คลองปากนคร คลองชะเมา คลองเปียะ คลองบางลึก คลองชะอวด คลองชะอวดแพรกเมือง คลองหัวไทร คลองกลาย คลองจันดี จังหวัดนครศรีธรรมราช แม่น้ำตาปี คลองสินปุน คลองอิปัน คลองสก คลองแสง คลองพุมดวง คลองท่าทอง คลองดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี คลองสะกอม คลองนาทับ คลองแดน จังหวัดสงขลา

๑.๒.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และเศรษฐกิจ

๑) ระบบไฟฟ้า

โครงข่ายระบบไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รับผิดชอบโดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยใช้ระบบสายส่งไฟฟ้าขนาด ๒๓๐ กิโลโวลต์ ๔ วงจร มีโครงข่ายเชื่อมโยงจากภาคกลางสู่จังหวัดชุมพรและสุราษฎร์ธานี เชื่อมต่อกับสายส่งไฟฟ้าขนาด ๒๓๐ กิโลโวลต์ ๒ วงจรเชื่อมโยง จังหวัดนครศรีธรรมราชและพัทลุง ต่อเนื่องไปยังภาคใต้ตอนล่าง ระบบสายส่งไฟฟ้าหลักดังกล่าว เชื่อมโยงแหล่งไฟฟ้าสำคัญในพื้นที่ ได้แก่ โรงไฟฟ้าขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา

โรงงานผลิตไฟฟ้า

- โรงไฟฟ้าบริษัทผลิตไฟฟ้าขนอมจำกัด กำลังการผลิต/ ปริมาณการขายไฟฟ้า เข้าระบบ ๘๘.๑ MW เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซล
- โรงไฟฟ้าเขื่อนรัชชประภา กำลังการผลิต/ปริมาณการขายไฟฟ้าเข้าระบบ ๒๔๐ MW เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง พลังงานน้ำ
- โรงไฟฟ้าสุราษฎร์ธานี กำลังการผลิต/ปริมาณการขายไฟฟ้าเข้าระบบ ๒๔๔ MW เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา
- โรงไฟฟ้าจะนะ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ขนาดกำลังการผลิตประมาณ ๗๓๐ MW ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง ประมาณ วันละ ๑๓๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต มีกองทุนพัฒนาไฟฟ้า ประมาณ ๕๐ ล้านบาทต่อปี
- โรงไฟฟ้าจะนะ ระยะที่ ๒ กำลังการผลิต ๘๐๐ MW ใช้เชื้อเพลิงประมาณ ๑๕๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต เริ่มก่อสร้างปี ๒๕๕๕ ปัจจุบันดำเนินการเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ เรียบร้อยแล้ว มีกองทุนพัฒนาไฟฟ้า ประมาณ ๖๐ ล้านบาทต่อปี

ในด้านการให้บริการระบบจำหน่ายไฟฟ้าจะอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าเขต ๑ (ภาคใต้) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ ปี ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๑,๘๗๗,๓๓๑ ราย และมีการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นจำนวน ๙,๕๗๙,๔๕๘,๐๘๐ กิโลวัตต์ - ชั่วโมง เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสงขลามีการใช้ไฟฟ้าสูงสุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ ขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา สุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ

ตารางที่ ๒ ผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓	
	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)
ประเทศ	๑๙,๕๒๕,๔๗๕	๑๓๑,๙๓๔,๖๒๖,๔๒๒	๑๙,๙๔๒,๗๖๗	๑๓๕,๓๐๘,๗๘๑,๖๙๔	๒๐,๔๗๒,๓๙๐	๓๑,๘๔๘,๘๙๑,๓๙๔
ภาคใต้	๓,๑๕๓,๕๕๒	๑๖,๘๕๓,๒๕๕,๕๑๕	๓,๒๐๘,๖๘๓	๑๗,๒๓๓,๘๗๗,๑๔๕	๓,๒๘๑,๔๒๓	๑๖,๒๖๕,๗๕๐,๐๐๘
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑,๘๐๕,๖๑๕	๙,๕๖๐,๔๕๑,๔๘๐	๑,๘๓๖,๓๙๓	๙,๗๓๑,๔๙๕,๗๒๘	๑,๘๗๗,๓๓๑	๙,๕๗๙,๔๕๘,๐๘๐
ชุมพร	๒๐๐,๔๒๘	๘๓๓,๖๑๗,๑๖๗	๒๐๔,๓๔๖	๘๗๗,๗๖๔,๓๕๗	๒๑๐,๐๗๗	๘๘๒,๔๐๔,๕๓๗
นครศรีธรรมราช	๕๐๑,๖๖๐	๑,๗๒๗,๔๓๒,๓๕๘	๕๑๐,๕๗๑	๑,๗๗๙,๖๑๔,๒๔๘	๕๒๔,๔๑๓	๑,๘๑๘,๗๗๑,๔๒๖
พัทลุง	๑๘๒,๕๕๗	๔๘๙,๘๖๐,๘๙๗	๑๘๖,๐๙๑	๔๙๗,๘๐๐,๒๗๖	๑๘๗,๔๔๒	๕๐๘,๘๙๓,๒๓๓
สุราษฎร์ธานี	๔๒๒,๔๑๙	๒,๙๕๖,๑๙๗,๗๔๘	๔๒๘,๘๔๔	๓,๐๔๙,๒๒๓,๓๗๘	๔๓๘,๙๘๙	๒,๘๘๘,๐๕๘,๕๒๕
สงขลา	๔๙๘,๕๕๑	๓,๕๕๓,๓๔๓,๓๑๐	๕๐๖,๕๔๑	๓,๕๒๗,๐๙๓,๔๖๙	๕๑๖,๔๑๐	๓,๔๘๑,๓๓๐,๓๕๙

ที่มา สำนักงานสถิติแห่งชาติ, การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

๒) ระบบประปา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีระบบประปาที่ให้บริการทั้งจากการประปาส่วนภูมิภาค การประปาส่วนท้องถิ่น และการประปาหมู่บ้าน

ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวนผู้ใช้น้ำมีแนวโน้มสูงขึ้น คือ ๔๓๗,๕๑๕ ๔๕๒,๓๒๐ ๔๖๖,๒๒๔ ราย ตามลำดับ โดยในปี ๒๕๖๔ มีข้อมูลเฉลี่ยการใช้น้ำประปา ๒๑.๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อรายต่อเดือน สูงสุดที่จังหวัดสงขลา คือ ๒๑.๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อรายต่อเดือน รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง คือ ๒๐.๐๗ ๑๙.๔๓ ๑๘.๖๘ และ ๑๗.๗๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อรายต่อเดือน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓ สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่ายของการประปาส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

ภาค/จังหวัด	๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔	
	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม./ราย/เดือน)	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม./ราย/เดือน)	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม./ราย/เดือน)
ประเทศ	๔,๖๐๕,๒๔๘	๒๔.๐๐	๔,๗๖๕,๙๙๓	๒๓.๔๓	๔,๙๕๗,๑๗๙	๒๒.๔๕
ภาคใต้	๗๐๓,๐๓๒	๒๒.๒๒	๗๐๖,๔๔๘	๒๑.๒๒	๗๔๕,๘๓๓	๒๐.๐๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔๓๗,๕๑๕	๒๑.๖๒	๔๓๗,๕๑๕	๒๑.๐๓	๔๖๖,๒๒๔	๒๐.๑๕
ชุมพร	๕๕,๗๓๐	๒๑.๐๐	๕๗,๕๘๗	๒๐.๗๑	๕๙,๖๓๑	๒๐.๐๗
นครศรีธรรมราช	๑๓๑,๒๑๙	๒๑.๙๐	๑๓๕,๖๖๓	๒๐.๙๐	๑๓๙,๒๙๑	๑๙.๔๓
พัทลุง	๖๒,๒๕๔	๑๘.๕๐	๖๔,๕๑๕	๑๘.๓๙	๖๖,๗๔๐	๑๘.๖๘
สุราษฎร์ธานี	๒๑,๗๓๙	๑๗.๗๐	๒๒,๒๖๕	๑๗.๔๒	๒๒,๙๗๕	๑๗.๗๗
สงขลา	๑๖๖,๕๗๓	๒๓.๓๐	๑๗๒,๒๙๐	๒๒.๗๐	๑๗๗,๕๘๗	๒๑.๖๐

ที่มา สำนักงานสถิติแห่งชาติ และการประปาส่วนภูมิภาค กระทรวงมหาดไทย

๓) การคมนาคมและขนส่ง

ระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งในพื้นที่ค่อนข้างสมบูรณ์และสามารถเดินทางเชื่อมโยงกันในแนวเหนือ-ใต้ และระหว่างชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน และเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้สะดวก

- **ทางบก** ระบบโครงข่ายถนนในพื้นที่ สามารถเชื่อมโยงและเดินทางได้สะดวก โดยปัจจุบันการเชื่อมโยงมีถนน ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักในพื้นที่และภาคอื่น ๆ ของประเทศตามแนวเหนือ - ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก สามารถติดต่อถึงกันได้สะดวกมีเส้นทางสำคัญ ได้แก่ เส้นทางหมายเลข ๔, ๔๑, ๔๒, ๔๔ (ถนนสายกระบี่ - ชนอม) ขนาด ๔ ช่องจราจร (กั้นเขตทาง ๒๐๐ เมตรสำหรับวางระบบท่อส่งน้ำมัน ท่อก๊าซธรรมชาติ และทางรถไฟ ในอนาคต)

- **ทางรถไฟ** เส้นทางรถไฟมีการเชื่อมโยงจากกรุงเทพมหานครผ่านพื้นที่จังหวัดชุมพร จังหวัด สุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา และมีสถานีขนส่งสินค้าทางรถไฟ ที่อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

- **ทางน้ำ** มีท่าเรือกระจายอยู่ในเกือบทุกจังหวัด เป็นท่าเทียบเรือสินค้าชายฝั่งทั้งของรัฐและเอกชน เช่น ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ท่าเรือปากอ่าวบ้านดอน ท่าเรือดอนสัก ท่าเรือชุมพร และนครศรีธรรมราช

- **ทางอากาศ** กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีท่าอากาศยานตั้งอยู่ตามชุมชนศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของพื้นที่ประกอบด้วย ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ สงขลา ท่าอากาศยานนานาชาตินครศรีธรรมราช ท่าอากาศยานชุมพร ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย โดยที่ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ ท่าอากาศยานจังหวัดนครศรีธรรมราช นับเป็นท่าอากาศยานที่มีขนาดใหญ่ มีการให้บริการคลังสินค้า (Cargo) และการบินแบบเช่าเหมาลำอีกด้วย

๔) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ปี ๒๕๖๓ โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีครัวเรือนที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือ โทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๔๖ คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๙ และมีการใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๕ ของจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น

สำหรับประชาชนที่มีอายุ ๖ ปีขึ้นไป มีการใช้โทรศัพท์มือถือ ๔,๕๙๗ พันคน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๖๐ การใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๗๕ และมีการใช้คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๖ ของประชาชนที่มีอายุ ๖ ปี ขึ้นไป

ตารางที่ ๔ จำนวนครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปี ๒๕๖๓

หน่วย : พัน

ภาค/จังหวัด	ครัวเรือน ทั้งสิ้น	ครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร					
		โทรศัพท์พื้นฐาน		คอมพิวเตอร์		การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ภาคใต้	๒,๘๕๓.๕	๘๓.๘	๒,๗๖๙.๘	๔๐๗.๑	๒,๔๔๖.๕	๒,๔๘๔.๖	๓๖๙.๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๑,๖๖๕.๑	๔๒.๓	๑,๖๒๒.๘	๒๓๖.๖	๑,๔๒๘.๕	๑,๔๒๒.๘	๒๔๒.๓
ชุมพร	๑๗๐.๓	๔.๒	๑๖๖.๑	๒๒.๗	๑๔๗.๖	๑๔๑.๘	๒๘.๔
นครศรีธรรมราช	๔๙๕.๖	๙.๔	๔๘๖.๒	๖๔.๓	๔๓๑.๓	๔๑๖.๐	๗๙.๕
พัทลุง	๑๗๓.๒	๔.๒	๑๖๘.๙	๑๙.๒	๑๕๔.๐	๑๓๔.๓	๓๘.๙
สุราษฎร์ธานี	๓๔๔.๘	๖.๖	๓๓๘.๓	๕๐.๗	๒๙๔.๑	๓๐๔.๘	๔๐.๑
สงขลา	๔๘๑.๓	๑๗.๙	๔๖๓.๓	๗๙.๗	๔๐๑.๖	๔๒๕.๙	๕๕.๔
ร้อยละของภาคใต้	๕๘.๔	๕๐.๔	๕๘.๖	๕๘.๑	๕๘.๔	๕๗.๓	๖๕.๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ ๕ จำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีในครัวเรือน ปี ๒๕๖๓

หน่วย : พัน

ภาค/กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ครัวเรือนทั้งสิ้น	จำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร			
		จำนวน เครื่องโทรศัพท์ พื้นฐาน	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์		
			แบบตั้งโต๊ะ PC/Desktop	แบบพกพา Notebook/Laptop, Netbook	แบบพกพาขนาด กลาง Tablet
ภาคใต้	๒,๘๕๓.๕๔	๑๐๓.๘๑	๑๘๒.๑๒	๓๓๓.๗๒	๑๓๔.๑๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๑,๖๖๕.๐๖	๔๖.๖๖	๑๑๔.๖๙	๑๙๙.๐๔	๖๖.๗๗
ชุมพร	๑๗๐.๒๕	๔.๒๐	๑๑.๕๙	๑๕.๗๐	๓.๓๐
นครศรีธรรมราช	๔๙๕.๕๖	๙.๓๕	๕๗.๕๒	๖๕.๑๖	๓๓.๖๔
พัทลุง	๑๗๓.๑๕	๔.๒๑	๘.๗๕	๑๓.๙๕	๑.๙๒
สุราษฎร์ธานี	๓๔๔.๘๔	๖.๕๖	๑๓.๓๓	๓๗.๘๙	๑๕.๔๖
สงขลา	๔๘๑.๒๖	๒๒.๓๔	๒๓.๕๐	๖๖.๓๔	๑๒.๔๕

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ ๖ จำนวนประชาชนอายุ ๖ ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้โทรศัพท์มือถือ/อินเทอร์เน็ต/คอมพิวเตอร์ ปี ๒๕๖๓

หน่วย : พัน

ภาค/กลุ่ม จังหวัด/จังหวัด	การใช้โทรศัพท์มือถือ			การใช้อินเทอร์เน็ต			การใช้คอมพิวเตอร์		
	รวม	ใช้	ไม่ใช้	รวม	ใช้	ไม่ใช้	รวม	ใช้	ไม่ใช้
ภาคใต้	๘,๖๖๒.๒	๘,๑๕๗.๗	๕๐๔.๔	๘,๖๖๒.๒	๖,๗๗๖.๖	๑,๘๘๕.๖	๘,๖๖๒.๒	๒,๐๓๖.๒	๖,๖๒๖.๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๔,๘๕๙.๓	๔,๕๙๗.๐	๒๖๒.๓	๔,๘๕๙.๓	๓,๗๗๙.๗	๑,๑๗๙.๖	๔,๘๕๙.๓	๑,๐๙๖.๓	๓,๗๖๓.๑
ชุมพร	๔๖๖.๕	๔๔๕.๕	๒๑.๐	๔๖๖.๕	๓๕๗.๙	๑๐๘.๖	๔๖๖.๕	๘๖.๙	๓๗๙.๖
นครศรีธรรมราช	๑,๔๖๐.๐	๑,๓๖๐.๕	๙๙.๕	๑,๔๖๐.๐	๑,๐๓๕.๒	๔๒๔.๘	๑,๔๖๐.๐	๒๖๖.๐	๑,๑๙๔.๐
พัทลุง	๔๘๔.๕	๔๕๒.๒	๓๒.๒	๔๘๔.๕	๓๔๓.๖	๑๔๐.๘	๔๘๔.๕	๑๑๐.๓	๓๗๔.๒
สุราษฎร์ธานี	๙๙๔.๙	๙๓๓.๖	๖๑.๓	๙๙๔.๙	๗๙๕.๔	๑๙๙.๕	๙๙๔.๙	๑๙๓.๒	๘๐๑.๗
สงขลา	๑,๔๕๓.๕	๑,๔๐๕.๓	๔๘.๒	๑,๔๕๓.๕	๑,๑๙๗.๖	๒๕๕.๙	๑,๔๕๓.๕	๔๔๐.๐	๑,๐๑๓.๕
ร้อยละของภาคใต้	๕๖.๑๐	๕๖.๓๕	๕๒.๐๐	๕๖.๑๐	๕๕.๐๔	๕๙.๙๑	๕๖.๑๐	๕๓.๘๘	๕๖.๗๙

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๕) เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีเนื้อที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือประมาณ ๑๒.๘๒๓ ล้านไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๐๒ ของพื้นที่ภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ ๘.๕๙ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่มากที่สุด คือ ๔.๐๑๗ ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา ชุมพร และพัทลุง ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ ๓.๐๕๙, ๒.๓๔๐, ๒.๒๐๕ และ ๑.๒๐๐ ล้านไร่ ตามลำดับ นอกจากนี้ จากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด ๑๒.๘๒๓ ล้านไร่ โดยในส่วนของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรนั้นพบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ส่วนใหญ่ใช้ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง ถั่วลิสง) ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่นา และสวนผัก/ไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น

ตารางที่ ๗ เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนผลไม้ ไม้ยืนต้น	สวนผักไม้ดอก /ไม้ประดับ	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น
ประเทศ	๑๔๙,๒๕๑,๙๔๑	๖๙,๐๗๐,๓๓๓	๓๑,๒๘๑,๖๙๙	๓๘,๕๒๔,๙๔๙	๑,๕๗๒,๓๙๒	๘,๘๐๒,๕๖๗
ภาคใต้	๒๒,๔๘๙,๔๑๙	๑,๐๔๒,๖๒๗	๑๑,๗๓๔	๒๐,๙๗๔,๑๘๘	๑๒๙,๙๘๗	๓๓๐,๘๘๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๑๒,๘๒๓,๗๗๑	๗๐๑,๐๓๑	๑๑,๕๔๙	๑๑,๘๘๓,๙๕๕	๙๙,๐๗๖	๑๒๘,๑๖๑
ชุมพร	๒,๒๐๕,๓๑๖	๙,๔๙๓	๑๐,๔๕๙	๒,๐๕๗,๔๕๙	๒๔,๕๕๔	๑๐๓,๓๕๑
นครศรีธรรมราช	๔,๐๑๗,๒๘๕	๑๙,๒๖๙	๙๖๗	๓,๙๖๙,๐๘๙	๒๑,๐๔๙	๖,๙๑๒
พัทลุง	๓,๐๕๙,๔๘๓	๓๐๓,๕๑๖	๑๒๓	๒,๗๒๒,๗๘๘	๒๗,๐๙๒	๕,๙๖๕
สุราษฎร์ธานี	๑,๒๐๐,๘๔๘	๑๔๘,๑๓๐	๐	๑,๐๓๔,๓๔๗	๑๑,๒๓๑	๗,๑๔๐
สงขลา	๒,๓๔๐,๘๓๙	๒๒๐,๖๒๓	๐	๒,๑๐๐,๒๗๒	๑๕,๑๕๐	๔,๗๙๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๖) พื้นที่ชลประทาน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีโครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง ที่มีผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นพื้นที่รวม ๑,๖๙๓,๖๕๓ ไร่ และสามารถเก็บกักน้ำได้ ๖,๐๑๘,๗๖๑ ล้านลูกบาศก์เมตร ส่วนโครงการชลประทานขนาดเล็ก ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นโครงการแก้มลิง ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนพื้นที่รวม ๙,๖๒๐ ไร่ มีครัวเรือนได้รับประโยชน์ ๒,๔๔๐ ครัวเรือน

ตารางที่ ๘ โครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓

จังหวัด	โครงการชลประทาน ขนาดใหญ่		โครงการชลประทาน ขนาดกลาง		รวม	
	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	ปริมาณน้ำ เก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	ปริมาณน้ำ เก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	ปริมาณน้ำ เก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
ชุมพร	-	-	๒,๗๕๐	-	๒,๗๕๐	-
นครศรีธรรมราช	๕๕๕,๔๑๘	-	๑๐๓,๖๐๔	๒๑๒,๒๐๐	๖๕๘,๐๒๒	๒๑๒,๒๐๐
พัทลุง	๑๐๑,๕๓๘	-	๒๗๒,๓๔๘	๗๐,๕๐๐	๓๗๓,๘๘๖	๗๐,๕๐๐
สุราษฎร์ธานี	-	๕,๖๓๙,๐๐๐	๑๑๘,๖๕๔	๔,๕๐๐	๑๑๘,๖๕๔	๕,๖๓๙,๕๐๐
สงขลา	๓๗๔,๓๗๕	-	๑๖๖,๐๖๖	๙๒,๕๖๑	๕๔๐,๔๔๑	๙๒,๕๖๑
รวม	๑,๐๓๑,๒๙๑	๕,๖๓๙,๐๐๐	๖๖๓,๔๒๒	๓๗๙,๗๖๑	๑,๖๙๓,๖๕๓	๖,๐๑๘,๗๖๑

ที่มา : กรมชลประทาน

๗) ข้อมูลเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้ โดยในปี ๒๕๖๓ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี จำนวน ๗๕๔,๑๑๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๖ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคใต้ กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๓๘๘,๙๒๓ ล้านบาท และ ๑๓๘,๑๖๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๐.๓๕ และ ๑๐.๗๘ ตามลำดับ

ด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี ๒๕๖๓ มีอัตราการขยายตัวในอัตราลดลงร้อยละ ๓.๗๖ ซึ่งต่างกับกับปี ๒๕๖๒ ที่มีอัตราการขยายตัวลดลง ร้อยละ ๕.๗๗ และต่ำกว่าระดับภาค ที่ร้อยละ ๑๒.๑๗ มีอัตราการขยายตัวมากกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่ร้อยละ ๒๗.๓๑ และ ๑.๓๖ ตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด ได้แก่ จังหวัดชุมพร ขยายตัวร้อยละ ๗.๒๗ รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา คือ ร้อยละ ๑.๔๑ , ๑.๔๐ , - ๔.๐๖ ตามลำดับ ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ - ๑๕.๑๑

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) มีแนวโน้มลดลง และยังคงต่ำกว่าระดับภาคและประเทศ โดยในปี ๒๕๖๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย ๑๔๑,๗๖๓ บาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๔๘,๐๓๕ บาท ซึ่งสูงกว่าระดับภาค แต่ยังคงต่ำกว่าระดับประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๓๒,๘๔๙ , ๒๒๔,๙๖๒ บาท ตามลำดับ และต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีค่าเฉลี่ย ๑๕๗,๑๙๔ บาท แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่มีค่าเฉลี่ย ๗๔,๖๙๒ บาท โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุดคือ จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ยต่อหัว ๒๕๐,๘๒๒ บาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย ๑๑๕,๑๕๖ บาท จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ๑๔๐,๕๖๒ บาท จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ย ๑๑๗,๘๐๑ บาท และจังหวัดในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จังหวัดพัทลุง มีค่าเฉลี่ย ๗๗,๕๑๖ บาทต่อหัว

ตารางที่ ๙ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๔

หน่วย:บาท

จังหวัด	๒๕๕๖	๒๕๕๘	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๔
ทั่วราชอาณาจักร	๒๕,๑๙๔.๐๐	๒๖,๙๑๕.๐๐	๒๖,๙๔๖.๔๓	๒๖,๐๑๘.๔๒	๒๗,๓๕๒.๐๐
ภาคใต้	๒๗,๕๐๔.๐๐	๒๖,๒๘๖.๐๐	๒๖,๙๑๓.๐๙	๒๕,๖๔๗.๔๗	๒๖,๖๒๑.๐๐
นครศรีธรรมราช	๒๗,๔๗๘.๙๐	๒๕,๑๒๔.๐๐	๒๖,๒๓๙.๒๗	๒๘,๔๑๒.๓๕	๓๑,๐๕๒.๘๐
สุราษฎร์ธานี	๓๖,๘๖๔.๕๐	๓๖,๔๖๕.๖๐	๓๘,๐๒๕.๖๙	๓๒,๐๑๔.๐๒	๓๔,๔๐๒.๒๒
ชุมพร	๒๗,๕๔๐.๒๐	๒๙,๓๐๖.๑๐	๒๘,๗๕๘.๖๗	๒๙,๗๘๒.๐๐	๓๐,๕๙๘.๐๕
สงขลา	๒๖,๘๒๔.๑๐	๒๗,๖๕๙.๙๐	๒๖,๗๐๒.๗๔	๒๐,๗๘๑.๑๐	๒๒,๖๙๑.๔๐

๘) โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยยังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรม โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสัดส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น ๆ ในปี ๒๕๖๓ มีสัดส่วนภาคการเกษตร ร้อยละ ๒๖.๕๔ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๔.๕๗ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า ๒๐๐,๑๒๘ ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา (อันดับ ๑ ของภาคใต้ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สงขลา และนครศรีธรรมราช) ปาล์มน้ำมัน (อันดับ ๑ ของประเทศ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร) ไม้ผล เช่น เงาะทุเรียน มังคุด (อันดับ ๑ ของภาคใต้) ที่เหลือเป็นประมง ส่วนภาคที่มีความสำคัญรองลงมา คือ ภาคบริการและอื่นและภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๘ และ ๒๑.๘๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐ สัดส่วนโครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(ร้อยละ)

โครงสร้างการผลิต	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	เฉลี่ย ๕ ปี
ภาคเกษตรกรรม	๒๓.๖๕	๒๓.๖๙	๒๒.๕๔	๒๔.๕๗	๒๖.๕๔	๒๔.๒๐
ภาคอุตสาหกรรม	๒๔.๗๖	๒๔.๓๑	๒๒.๗๙	๒๑.๙๘	๒๑.๘๘	๒๓.๑๔
- เหมืองแร่	๖.๔๘	๔.๔๘	๔.๗๔	๔.๘๕	๕.๓๑	๕.๑๗
- อุตสาหกรรม	๑๕.๑๒	๑๖.๕๑	๑๔.๕๓	๑๓.๔๔	๑๓.๕๐	๑๔.๖๒
ภาคบริการและอื่น ๆ	๕๑.๕๙	๕๑.๙๙	๕๕.๖๗	๕๓.๔๕	๕๑.๕๘	๕๒.๖๖
- การค้า	๑๒.๔๔	๑๒.๙๘	๑๒.๘๔	๑๒.๙๒	๑๓.๕๔	๑๒.๙๔
- พักแรมและบริการด้านอาหาร	๖.๔๔	๗.๑๕	๘.๐๒	๗.๘๙	๓.๕๑	๖.๖๐
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

๙) เศรษฐกิจรายสาขา

ด้านการเกษตร การเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยในปี ๒๕๖๓ การผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า ๒๐๐,๑๒๘ ล้านบาทเพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๖๒ ที่มีมูลค่า ๑๙๒,๐๑๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๙.๖๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคเกษตรของภาคใต้ รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่มีมูลค่า ๙๘,๒๑๔ ล้านบาท และ ๓๖,๙๖๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๙.๒๙ และ ๑๑.๐๒ ตามลำดับ มูลค่าการเกษตรส่วนใหญ่ มาจากพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และสินค้าประมงซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

● **ยางพารา** ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีเนื้อที่กรีดยางได้ ๗.๑๘๙ ล้านไร่ ลดลง ๑๕,๔๓๘ ไร่ จากปี ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๑ มีผลผลิตจากยางพารา ๑.๖๙๔ ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๘.๒๔ ของผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๒ ที่มีปริมาณผลผลิต ๑.๗๐๔ ล้านตัน หรือสัดส่วน ร้อยละ ๕๗.๕๘ ของมูลค่ารวมของภาคใต้ ซึ่งปริมาณผลผลิตดังกล่าว มากเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัด มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ ๑ ปริมาณ ๐.๔๙๗ ล้านตัน

คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๖ ของผลผลิตของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง และชุมพร คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๖๒๔.๔๙ ๑๒.๒๗ และร้อยละ ๗.๖๐ ตามลำดับ

- **ปาล์มน้ำมัน** ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตจากการปลูกปาล์มน้ำมัน ๙.๒๔๐ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณผลผลิต ๘.๙๔๙ ล้านตัน โดยมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน รวม ๓.๒๗๖ ล้านไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๓.๑๕๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖๒ ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมาก เป็นลำดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๑ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๖ ๒๐.๕๒ , ๒.๔๔ และร้อยละ ๒.๐๕ ตามลำดับ

- **ทุเรียน** ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตจากทุเรียน ๔๖๕,๘๖๘ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณผลผลิต ๔๒๐,๑๒๑ ตัน มีพื้นที่ปลูกทุเรียนรวม ๔๔๑,๘๗๓ ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๓๓๑,๐๙๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๑๕ ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม ๔๖๕,๘๖๘ ตัน ในปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๗๙ ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดชุมพร ซึ่งมีผลผลิตมากเป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘๑ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี สงขลา และพัทลุง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒ ๑๐.๐๘ ๒.๘๘ และ ๐.๓๙ ตามลำดับ

- **เงาะ** ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีปริมาณการผลิตเงาะ ๕๒,๐๑๑ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณการผลิต ๓๑,๘๑๔ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๖ โดยมีพื้นที่ปลูกเงาะรวม ๔๖,๗๖ ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๔๕,๒๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔๘ ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ โดยพื้นที่ปลูกเงาะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูกเงาะ ๔๘,๓๘๘ ไร่ ลดลงเหลือ ๔๗,๔๔๕ ไร่ ในปี ๒๕๖๓ และ ๔๖,๗๖๒ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ ซึ่งผลผลิตรวมคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๔ ของผลผลิตรวมของภาคใต้นั้นจัดเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจาก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๘๒ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา ชุมพร และพัทลุง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๑ , ๓.๓๗ , ๓.๑๕ และร้อยละ ๑.๙๓ ตามลำดับ

- **ข้าว** กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีปริมาณการผลิตข้าว ในปี ๒๕๖๔ ปริมาณ ๓๐๒,๕๐๒ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณผลผลิต ๒๘๙,๑๓๘ ตัน หรือร้อยละ ๔.๔๑ โดยมีพื้นที่ปลูกข้าว รวม ๖๓๕,๓๘๙ ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๖๒๗,๗๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๗๗ ของพื้นที่ ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม ๓๐๒,๕๐๒ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๒๘ ของผลผลิตรวมของภาคใต้ จัดเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมาก เป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๕ รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา พัทลุง สุราษฎร์ธานี และชุมพร คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๘, ๒๒.๒๕, ๓.๙๐ และ ๐.๕๐ ตามลำดับ

ด้านการประมง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าสัตว์น้ำที่จับขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นับแต่ปี ๒๖๖๐ – ๒๕๖๔ โดยในปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๒,๙๕๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ มูลค่า ๒,๕๓๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๓ โดยจังหวัดที่มีมูลค่าสัตว์น้ำสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา ที่มีมูลค่า ๑,๙๘๙ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี มีมูลค่าจำนวน ๕๙๒ , ๓๑๔ และ ๖๓ ล้านบาท ตามลำดับ

ด้านปศุสัตว์ ปริมาณการผลิตโคเนื้อของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ข้อมูลปี ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๑๑๖,๙๕๑ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๙.๒๒ ของการเลี้ยงโคทั้งประเทศ และคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๙๗ ของปริมาณโคเนื้อในภาคใต้ ซึ่งมีการผลิตมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๔๕,๒๖๖ ตัว รองลงมาคือ จังหวัดสงขลา พัทลุง สุราษฎร์ธานี และชุมพร จำนวน ๓๐,๒๐๓ ๑๘,๕๐๓ ๑๓,๗๘๘ และ ๙,๑๙๑ ตัว ตามลำดับ

ด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มีโครงสร้างเศรษฐกิจในสาขาอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๑๖๕,๐๒๑ ล้านบาท เป็นอันดับหนึ่ง ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคอุตสาหกรรมของภาคใต้ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๘.๖๑ โดยมีมูลค่าสูงที่สุดคือจังหวัดสงขลา มีมูลค่า ๗๓,๕๓๖ ล้านบาท รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง มีมูลค่า ๔๔,๗๔๘ , ๓๒,๘๘๒ , ๙,๕๗๓ และ ๔,๒๘๓ ล้านบาท ตามลำดับ

อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปการเกษตรขั้นต้นในรูปของวัตถุดิบโดยอุตสาหกรรมไม้อย่างพาราและเฟอร์นิเจอร์กระจายตัวอยู่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดนและภาคใต้อ่าวไทย และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน มีแหล่งผลิตอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่

ตารางที่ ๑๑ ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดสาขาอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี จำแนกรายจังหวัด

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี					
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ประเทศ	๔,๕๙๒,๓๓๘	๔,๗๙๑,๘๕๓	๕,๐๒๙,๒๐๙	๕,๒๗๘,๓๔๗	๕,๒๕๔,๗๕๓	๔,๗๗๖,๑๓๔
ภาคใต้	๒๒๒,๔๗๖	๒๒๓,๒๘๓	๒๒๘,๕๙๔	๒๑๓,๐๖๑	๒๑๒,๕๑๙	๒๐๙,๙๑๘
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑๗๗,๗๖๒	๑๗๔,๘๒๖	๑๗๘,๖๒๕	๑๖๖,๙๔๖	๑๖๗,๓๖๓	๑๖๕,๐๒๑
ชุมพร	๑๐,๓๓๔	๙,๗๖๑	๙,๖๐๔	๙,๔๕๔	๙,๙๒๗	๙,๕๗๓
นครศรีธรรมราช	๓๕,๑๔๗	๓๗,๐๐๔	๔๑,๑๑๔	๓๔,๐๙๙	๓๓,๑๙๕	๓๒,๘๘๒
พัทลุง	๓๘,๖๘๗	๓๗,๐๕๕	๓๗,๖๓๕	๓๗,๓๐๖	๔๔,๐๔๙	๔๔,๗๔๘
สุราษฎร์ธานี	๓,๗๗๙	๔,๐๙๐	๔,๖๗๐	๔,๔๓๙	๔,๓๐๑	๔,๒๘๓
สงขลา	๘๙,๘๑๔	๘๖,๙๑๗	๘๕,๖๐๒	๘๑,๖๔๘	๗๕,๘๙๑	๗๓,๕๓๖

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช. ประมวลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

๑๐) การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีทรัพยากรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ มีความโดดเด่นและมีชื่อเสียงระดับโลก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ทั้งยังเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภูมิภาค

ตารางที่ ๑๒ แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
๑. ชุมพร “ประตูสู่ภาคใต้ ไหว้สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ชมไร่กาแฟ แลหาดทรายรี ดักกล้วยเล็บมือนาง ขึ้นชื่อ รังนก”	- หาดทรายรี อำเภอเมือง - หาดทุ่งวัวแล่น อำเภอปะทิว - หาดอรุณทัย อำเภอทุ่งตะโก - หาดบ่อเมา อำเภอปะทิว	- อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพร อำเภอเมือง - เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน - ล่องแพพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ - เขาดินสอ อำเภอปะทิว - น้ำตกเหวไหลม อำเภอพะโต๊ะ	- ศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญา - ศูนย์การเรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียง อำเภอพะโต๊ะ - โฮมสเตย์ ท้องตมใหญ่ อำเภอสวี	- กรมหลวงชุมพรฯ อำเภอเมือง - อนุสาวรีย์ยุวชน ทหารอำเภอเมือง - เรือหลวงจักรีนฤ เบศร์จำลอง อำเภอหลังสวน	- ศาลพ่อตาหินช้าง อำเภอท่าแซะ - งานประเพณีแห่พระ แข่งเรือยาว อำเภอหลังสวน - พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติชุมพร อำเภอเมือง
๒. สุราษฎร์ธานี “เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมชาติ”	- เกาะสมุย - เกาะพะงัน - เกาะเต่า - หมู่เกาะ อ่างทอง	- อุทยานแห่งชาติ เขาสกอำเภอพนม - เขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน - อุทยานใต้ร่มเย็น อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตกดาตฟ้า อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตก ๓๕๗ อำเภอเวียงสระ	- บ้านพุมเรียง - ฟาร์มสเตย์เลี้ยงหอย อำเภอกาญจนดิษฐ์ - โฮมสเตย์ถ้ำผิง อำเภอพนม - คลองร้อยสาย อำเภอเมือง	- พระบรมธาตุไชยา อำเภอไชยา - สวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา - พิพิธภัณฑ์ไชยา อำเภอไชยา	- มวยไชยา - ชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว
๓. นครศรีธรรมราช “เราชาวนคร อยู่เมืองพระ มั่นอยู่ ในสัจจะ ศิลธรรม กอรปกรรมดี มีมานะพากเพียร ไม่เบียดเบียน ทำอันตรายผู้ใด”	- แหลมตะลุมพุก อำเภอปากพนัง - หาดในเพลา อำเภอขนอม - ปลาโลมาสีชมพู อำเภอขนอม - อ่าวทุ่งไผ่ อำเภอสิชล	- อุทยานเขาหลวง อำเภอลานสกา - น้ำตกกรุงชิง อำเภอบพิตำ - น้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี - น้ำตกกระโรม อำเภอลานสกา - หาดขนอมหมู่ เกาะทะเลใต้ - อุทยานแห่งชาติ น้ำตกโยง อำเภอทุ่งสง - น้ำตกท่าแพ อำเภอช้างกลาง - จุดชมวิวทะเล หมอกกรุงชิง อำเภอบพิตำ	- บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา - ชุมชนไม้เรียง อำเภอฉวาง - โครงการ พระราชดำริ ลุ่มน้ำปากพนัง - OTOP เครื่องถมฯ อำเภอเมือง - กีฬาวัวชน	- พระบรมธาตุเจดีย์ อำเภอเมือง - พระพุทธสิหิงค์ - โบราณสถานเขาคา อำเภอสิชล - หุบเขาช่องคอย อำเภอจุฬาภรณ์ - อนุสาวรีย์วีรไทย (พ่อจ๋า)	- มงกุฎแห้วขึ้นธาตุ - ประเพณีสวดด้าน ในวันมาฆบูชา - บุญสารทเดือนสิบ - แข่งเรือเพรียว (ปากนคร, ปากพนัง, เชียรใหญ่) - ประเพณีให้ทานไฟ - ประเพณีแห่ขบวน มหรสพสงกรานต์ เมืองนคร - หนังสติ๊ก มโนห์รา เพลงบอก

ตารางที่ ๑๒ แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ต่อ)

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
๔. พัทลุง “เมืองหนังโนรา อู่นาข้าว พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ ทะเลสาบงาม เขากทะเล น้ำพุร้อน”	- ทะเลน้อย - อำเภอควนขนุน - เทศกาลล่องเรือ - แล่นกทะเลน้อย - หาดแสนสุขลำปำ - อำเภอเมือง - แหลมจอง - ถนนเขาชัยสน - เกาะสี่ เกาะห้า - อำเภอปากพะยูน - รังนกนางแอ่น	- บ่อน้ำร้อน - เขาชัยสน - อำเภอเขาชัยสน - น้ำตกไพรวัลย์ - อำเภอกงหรา - ภูเขาเจ็ดยอด - อุทยานเขาปู่ - เขาย่า	- แกะรูปหนังตะลุง - OTOP กระจุต - ทะเลน้อย - กะลามะพร้าวชัยบุรี - ผ้าทอลายข่อย - ผ้าทอแพรวา - ยกย่องกษัตริย์บ้าน - ปากประ	- วังเจ้าเมือง - พิพิธภัณฑ์ - หนังตะลุง - มโนราห์บ้านท่าแค	- วัดเขาอ้อ/วัดเขาเมืองเก่า - อำเภอควนขนุน - หนังตะลุง, มโนรา, - เพลงบอก - แข่งโพนลากพระ - การแข่งขันชั้ดต้ม - ลิเกป่า / ซาไก - วัดเขียนบางแก้ว - แห่ผ้าขึ้นธาตุวัดเขียน - บางแก้ว - วัดวัง/วัดคูหาสวรรค์
๕. สงขลา "นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานป่า ศูนย์การค้าแดนใต้"	- หาดสมิหลา - แหลมสนอ่อน - หาดแก้วแสง - หาดสะกอม - หาดทรายแก้ว - อำเภอสิงหนคร	- สถานแสดง - พันธุ์สัตว์น้ำ - สงขลา - เขาดังกวน - สวนสาธารณะ - เทศบาลนคร - หาดใหญ่ - อำเภอ - หาดใหญ่ - อุทยานนกน้ำ - คูซุด - อำเภอสทิงพระ - น้ำตกโดน - งามช้าง - อำเภอ - หาดใหญ่ - น้ำตกบรีพัตร - อำเภอรัตนภูมิ	- สถาบันทักษิณ - คติศึกษา - ชุมชนสทิงหม้อ - อำเภอเมือง - เกาะยอ - ตลาดน้ำคลองแห - อำเภอหาดใหญ่ - ตลาดริมน้ำ - คลองแดน - อำเภอระโนด	- วัดพระเจดีย์งาม - อำเภอกระโรต - วัดพะโคะ - (วัดราชประดิษฐ์) - อำเภอสทิงพระ - วัดจะตึงพระ - อำเภอสะทิงพระ - วัดมัจฉิมาวาส - (วัดกลาง) - อำเภอเมือง - วัดชัยมงคล - อำเภอเมือง - วัดถ้ำลอด - อำเภอสะบ้าย้อย - เจดีย์เขาดังกวน - ตัวเมืองเก่าสงขลา - พิพิธภัณฑ์สถาน - แห่งชาติสงขลา - อุโมงค์ - ประวัติศาสตร์ - เขาน้ำค้าง - อำเภอนาทวี - วัดมัทตมังคลา - ราม (วัด - หาดใหญ่ใน) - วัดคงคาเลียบ - อำเภอบางกล่ำ - พิพิธภัณฑ์ - พัทธมรงค์ - ตำนานเขาน้อย - ศาลหลักเมือง - สงขลา	- ประเพณีทอดผ้า - ผ้าป่าสามัคคี - ปิดทองหลวงปู่ทวด - น้ำทะเลเจ็ด - และห่มผ้าพระ - สุวรรณมาลิกเจดีย์ - ศรีรัตนมหาธาตุ - วัดพะโคะ - อำเภอเทพา - ประเพณีเปลี่ยน - ผ้าพระสามองค์ - อำเภอเทพา - ประเพณีแห่ผ้าขึ้น - เขากู อำเภอเมือง - ประเพณีต่ายย่น - อำเภอสทิงพระ - ประเพณีลากพระ - ตักบาตรเทโว - ประเพณีวันสารท - หรือประเพณี - ชิงเปรต

๑.๒.๓ ประชากรและสังคม

๑) ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๕.๐๘ ล้านคน คิดเป็น ร้อยละ ๗.๖๙ ของประเทศ และร้อยละ ๕๓.๕๐ ของภาคใต้ โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากรมากที่สุด ๑.๕๔ ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา ๑.๔๓ ล้านคน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๑.๐๗ ล้านคน จังหวัดพัทลุง ๐.๕๒ ล้านคน และจังหวัดชุมพร จำนวน ๐.๕๐ ล้านคน

ตารางที่ ๑๓ จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดเปรียบเทียบกับภาคใต้และประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (หน่วย : คน)

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ประเทศ	๖๖,๔๑๓,๙๗๙	๖๖,๕๕๘,๙๓๕	๖๖,๑๘๖,๗๒๗	๖๖,๑๗๑,๔๓๙	๖๖,๐๙๐,๔๗๕
ภาคใต้	๙,๔๕๔,๑๙๓	๙,๔๙๓,๗๕๗	๙,๔๖๗,๙๐๑	๙,๔๙๒,๒๖๗	๙,๔๙๖,๙๙๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๕,๐๙๒,๕๖๙	๕,๑๐๒,๐๗๔	๕,๐๗๙,๓๔๑	๕,๐๘๕,๓๖๔	๕,๐๘๐,๘๗๗
(คิดเป็นร้อยละของประเทศ)	๗.๖๗	๗.๖๗	๗.๖๗	๗.๖๗	๗.๖๙
(คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๕๓.๘๗	๕๓.๗๔	๕๓.๖๕	๕๓.๕๗	๕๓.๕๐
(ร้อยละที่เพิ่มขึ้น/ลดลง)	-๐.๓๗	-๐.๑๙	๐.๔๕	-๐.๑๒	-๐.๐๙
ชุมพร	๕๑๐,๙๖๓	๕๑๑,๓๐๔	๕๐๙,๒๐๘	๕๐๙,๔๗๙	๕๐๙,๓๘๕
นครศรีธรรมราช	๑,๕๖๐,๔๓๓	๑,๕๖๑,๙๒๗	๑,๕๕๐,๗๒๑	๑,๕๔๙,๓๔๔	๑,๕๔๕,๑๔๗
พัทลุง	๕๒๕,๐๔๔	๕๒๔,๘๖๕	๕๒๓,๐๗๗	๕๒๒,๕๔๑	๕๒๑,๖๑๙
สุราษฎร์ธานี	๑,๐๖๓,๕๐๑	๑,๐๖๘,๐๑๐	๑,๐๖๗,๗๒๖	๑,๐๗๒,๔๖๔	๑,๐๗๓,๖๖๓
สงขลา	๑,๔๓๒,๖๒๘	๑,๔๓๕,๙๖๘	๑,๔๒๘,๖๐๙	๑,๔๓๑,๕๓๖	๑,๔๓๑,๐๖๓

ที่มา สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๒) แรงงาน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีกำลังแรงงานโดยรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒,๙๓๔,๓๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕๑ ของประชากรของกลุ่มจังหวัด และร้อยละ ๕๗.๘๕ ของกำลังแรงงานภาคใต้ ซึ่งถือว่าเป็นกำลังแรงงานที่มากที่สุดในภาคใต้ โดยกำลังแรงงานรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีกำลังแรงงาน จำนวน ๒,๙๔๒,๖๑๕ คน ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘

ตารางที่ ๑๔ กำลังแรงงานรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓ จำแนกตามจังหวัด หน่วย : คน

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ประเทศ	๓๘,๒๖๖,๕๙๑	๓๘,๐๙๙,๘๖๖	๓๘,๔๓๓,๕๘๙	๓๘,๑๗๘,๐๔๓	๓๘,๕๔๔,๔๒๓
ภาคใต้	๕,๑๕๑,๘๕๓	๕,๑๓๕,๓๖๘	๕,๑๗๖,๑๑๐	๕,๑๖๑,๕๒๔	๕,๒๕๓,๓๘๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒,๙๔๐,๖๔๓	๒,๙๓๑,๑๙๐	๒,๙๔๔,๕๒๕	๒,๙๓๔,๓๙๙	๒,๙๓๑,๒๕๓
ชุมพร	๒๘๑,๖๕๓	๒๗๙,๖๑๒	๒๘๒,๙๐๑	๒๘๒,๒๐๐	๒๘๒,๐๘๑
นครศรีธรรมราช	๘๖๙,๗๙๘	๘๗๑,๙๕๖	๘๗๔,๓๑๔	๘๖๕,๑๒๔	๘๙๙,๙๖๔
พัทลุง	๒๙๙,๔๗๓	๓๐๑,๐๗๔	๓๐๒,๓๕๒	๒๙๘,๓๒๕	๓๐๐,๐๓๖
สุราษฎร์ธานี	๖๐๖,๒๕๐	๕๙๕,๗๙๒	๖๐๐,๗๘๑	๖๐๕,๕๕๐	๖๒๑,๖๘๑
สงขลา	๘๘๓,๔๖๙	๘๙๒,๗๖๖	๘๘๔,๑๗๖	๘๗๓,๕๙๙	๘๘๙,๔๘๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑.๓ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๕

๑.๓.๑ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา ในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง หน้า ๑๖ และหน้า ๑๓๔ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐)

ข้อ ๕ ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดเพื่อปฏิบัติการกิจ ของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการ อำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) กำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้อง กับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงานตามข้อ ๓ (๑) นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวง ศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตาม ศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่

๒) สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา

๓) กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ในพื้นที่รับผิดชอบ

๔) สนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย และยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

๕) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่าง บูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ มอบหมาย

๑.๓.๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนหกภาค เป็นหน่วยงานภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่ (ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๒) ดังนี้

ข้อ ๑ ให้จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนหกภาค เป็นหน่วยงานภายในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

๑) สำนักงานศึกษาธิการภาคกลาง ตั้งอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี รับผิดชอบดำเนินการในพื้นที่ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑ ภาค ๒ ภาค ๓ และภาค ๔ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๒ ปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานศึกษาธิการภาคกลาง และศึกษาธิการภาค ๒ ทำหน้าที่ศึกษาธิการภาคกลาง อีกหน้าที่หนึ่ง

๒) สำนักงานศึกษาธิการภาคใต้ ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช รับผิดชอบดำเนินการ ในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ และภาค ๖ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงาน ศึกษาธิการภาคใต้ และศึกษาธิการภาค ๕ ทำหน้าที่ศึกษาธิการภาคใต้ อีกหน้าที่หนึ่ง

๓) สำนักงานศึกษาธิการภาคใต้ชายแดน ตั้งอยู่ที่จังหวัดยะลา รับผิดชอบดำเนินการในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค ๗ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๗ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการภาคใต้ชายแดน และศึกษาธิการภาค ๗ ทำหน้าที่ศึกษาธิการภาคใต้ชายแดน อีกหน้าที่หนึ่ง

๔) สำนักงานศึกษาธิการภาคตะวันออก ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี รับผิดชอบดำเนินการในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค ๘ และภาค ๙ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๘ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการภาคตะวันออก และศึกษาธิการภาค ๘ ทำหน้าที่ศึกษาธิการภาคตะวันออก อีกหน้าที่หนึ่ง

๕) สำนักงานศึกษาธิการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ที่จังหวัดอุดรธานีรับผิดชอบดำเนินการ ในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๐ ภาค ๑๑ ภาค ๑๒ ภาค ๑๓ และภาค ๑๔ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๐ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศึกษาธิการภาค ๑๐ ทำหน้าที่ศึกษาธิการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกหน้าที่หนึ่ง

๖) สำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ ตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ รับผิดชอบดำเนินการในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ภาค ๑๖ ภาค ๑๗ และภาค ๑๘ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ และศึกษาธิการภาค ๑๕ ทำหน้าที่ศึกษาธิการภาคเหนือ อีกหน้าที่หนึ่ง

ข้อ ๒ ให้สำนักงานศึกษาธิการภาค หกภาค ตามข้อ ๑ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัด ในระดับภาคแบบบูรณาการเพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหาและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) กำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในระดับภาค

๓) จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาภาค และดำเนินการตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

๔) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด และแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาประจำปีของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ในพื้นที่

๕) บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาการศึกษาในระดับภาค เพื่อให้ การขับเคลื่อนแผนด้านการศึกษาสอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในระดับภาคและเชื่อมโยง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

๖) สั่งการ เร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงาน ทางการศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาค ให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาค แผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ

๗) สนับสนุนการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ การตรวจราชการ แบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี การตรวจราชการตามข้อสั่งการของ นายกรัฐมนตรี และข้อสั่งการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๘) กำหนดแนวทางการตรวจสอบ กำกับ ติดตามการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในระดับภาค

๙) บริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคและจังหวัด

๑๐) กำหนดทิศทางการรวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการพัฒนาบุคลากรในระดับภาค

๑๑) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ร่วมกับสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมอบหมาย

๑๒) กำหนดกรอบนโยบาย แนวทางการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนกิจการลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียนระดับภาค ให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามที่สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ หรือสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

๑๓) ประเมินผลและจัดทำรายงานการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค และแผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค

๑๔) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้ประสานงานการจัดการศึกษาระดับกลุ่มจังหวัด อีกหน้าที่หนึ่ง ยกเว้น สำนักงานศึกษาธิการภาคใต้ชายแดน (ศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปบ.จชต.) เป็นผู้ดำเนินงาน)

๑๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และนโยบายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดของความเชื่อมโยงแผนทั้ง ๓ ระดับ เป้าหมาย และการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๗๓) นโยบาย รัฐบาล นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และข้อสั่งการรัฐมนตรีว่ากระทรวงศึกษาธิการ (พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ) รวมทั้งได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (SWOT Analysis) เพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ดังนี้

๒.๑ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑.๑ แผนระดับที่ ๑

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้รัฐมียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลบังคับใช้กับส่วนราชการทุกหน่วยมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยเป้าหมายการพัฒนา ประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ จะประกอบด้วย ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย และสังคมไทย ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ และประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการเข้าถึง การให้บริการของภาครัฐ การพัฒนาประเทศในช่วงเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุล ระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) **ด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชน มีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เกราะ อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรองรับกับภัยคุกคามและภัยพิบัติ ได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ ในปัจจุบัน และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลก บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนรุ่นใหม่ รวมถึงการปรับปรุงแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้ และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการอยู่ดี กินดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศในคราวเดียวกัน

๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง

๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกการบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของคนไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งพาตนเองและทำประโยชน์ให้แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน การให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการดำเนินการบนฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็น ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นใหมอย่างแท้จริง

๖) **ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ** มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทของหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และมีความพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับ มาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะที่เปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคม ต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และการสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับ การทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และอำนวยความยุติธรรม ตามหลักนิติธรรม

๒.๑.๒ แผนระดับที่ ๒

๑) **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)** เป็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ในการพัฒนาประเทศที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติให้สามารถแก้ไขเพิ่มเติมแผนแม่บทฯ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงหรือความจำเป็นของประเทศได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติและคณะรัฐมนตรี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ยังคงจำนวน ๒๓ ประเด็น (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยเป็นแผนระดับที่ ๒ ที่มีผลผูกพันให้ทุกหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องแปลงไปสู่การปฏิบัติร่วมกันอย่างบูรณาการ รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ เพื่อบรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และส่งผลให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อไป ทั้งสิ้น ๒๓ ประเด็น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกิจสำนักงานศึกษาธิการภาคได้ ดังนี้

ประเด็น (๐๑) ความมั่นคง ภัยคุกคามด้านความมั่นคงส่งผลกระทบต่อการบริหารและการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องยกระดับขีดความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทุกมิติให้มีความพร้อมรับมือกับภัยคุกคามด้านความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุมและรวดเร็ว ทัดเทียมในระดับสากล ท่ามกลางสถานการณ์และแนวโน้มพลวัตความมั่นคงที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๐๑) ความมั่นคง มีเป้าหมายภายใต้กรอบแนวคิดด้านความมั่นคงแบบองค์รวม ให้ประเทศชาติมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับเพิ่มขึ้น รวมทั้งประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุขดีขึ้น ประกอบด้วย แผนย่อย จำนวน ๕ แผน ซึ่งเกี่ยวข้องจำนวน ๒ แผน ดังนี้

แผนย่อยการรักษาความสงบภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๒) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ รณรงค์เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงแนวทางพระราชดำริต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ และพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ

แผนย่อยการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

ส่วนการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและการพัฒนาประเทศ

๑) ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มุ่งยึดแนวความคิดการแก้ไขปัญหายาเสพติด ตั้งแต่ต้นน้ำ - กลางน้ำ - ปลายน้ำ ในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ (๕) การป้องกันยาเสพติด ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมเป็นรูปธรรม โดยการปลูกฝังค่านิยมและองค์ความรู้ที่เหมาะสม อันจะส่งผลกระทบต่อความคิดและโน้มน้าวให้เกิดความเห็นที่คล้อยตามอย่างถูกต้อง (๖) การปรับระบบนิเวศ (สภาพแวดล้อม) ที่เหมาะสม โดยการเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

๔) ป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุ่งจัดการกับเงื่อนไขปัญหาที่มีอยู่เดิมทั้งปวงให้หมดสิ้นไป และเผื่อระว่างมิให้เกิดเงื่อนไขใหม่ขึ้น โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา มาเป็นกรอบแนวทางนำในการดำเนินงานแก้ไขและป้องกันปัญหา ตลอดไปจนถึงการผลักดันยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ไปสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่สาเหตุอย่างแท้จริง พร้อมนำความสงบสันติสุขอย่างยั่งยืนกลับคืนสู่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนทั้งประเทศ และนานาชาติต่อไป

ประเด็น (๐๓) การเกษตร ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งรองรับแรงงานที่สำคัญ ภาคเกษตรจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และผลักดันประเทศให้ก้าวพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๐๓) การเกษตร มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร ประกอบไปด้วยแผนย่อยจำนวนทั้งสิ้น ๖ แผนย่อย ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๒ แผน ดังนี้

แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ออกสู่ตลาดสม่ำเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้า เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่น อย่างยั่งยืน

แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิต และการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกร ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็น (๐๕) การท่องเที่ยว มีเป้าหมายเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขัน ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้น ทันท่วงทีของกระแสของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อสร้างรายได้ จากการท่องเที่ยวได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปสู่เมืองรอง เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดของการท่องเที่ยวในการเป็น เครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยประกอบด้วย ๖ แผนย่อย และที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์เมืองมรดกโลก โบราณสถาน เมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมา สร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์ เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิง เกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น

๒) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนา ต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสาร และการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่า นักท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๔) พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความพร้อม ในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

ประเด็น (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะเป็นการพัฒนา เชิงพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในทุกมิติโดยมุ่งเน้น การพัฒนาเมืองในจังหวัดให้เป็นเมืองศูนย์กลาง ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นเมืองน่าอยู่ในทุกภาคของประเทศ รวมทั้งผลักดันการพัฒนาให้เป็น เมืองอัจฉริยะ โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเมืองให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ในทุกมิติ ประกอบด้วยแผนย่อย จำนวน ๖ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๑ แผน ดังนี้

แผนย่อยการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนา เมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคดิจิทัล มีความสามารถ ในการแข่งขันในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย เมืองในกรุงเทพฯ และใน ๑๓ จังหวัดหลักในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ปริมณฑล (สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี และนครปฐม) เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา เมืองในระเบียงเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ระยอง และชลบุรี) สงขลา และภูเก็ต

๒) พัฒนาเมืองในจังหวัดเป้าหมายให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่ เพื่อให้ เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ และสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของเมืองศูนย์กลางทาง เศรษฐกิจ โดยสร้างเครือข่ายการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภาค ซึ่งการพัฒนาแบ่งตามภาคได้ดังนี้ ภาคใต้ เน้นการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุตสาหกรรมเกษตรครบวงจร และการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมแก่พื้นที่โดยรอบ ประกอบด้วย ๗ จังหวัดเป้าหมาย ได้แก่ สุราษฎร์ธานี กระบี่ ยะลา ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช และนราธิวาส

ประเด็น (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นการกำหนดพื้นที่เฉพาะ ตามกฎหมาย โดยมีการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งการให้สิทธิพิเศษ บางประการในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้ดึงดูดการลงทุน จากทั้งในและต่างประเทศ เพิ่มขีดความสามารถของประเทศ กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เกิดการกระจายรายได้สร้างงาน สร้างอาชีพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีเป้าหมายเพื่อให้เกิด การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด รวมถึงการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งหมดที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

แผนย่อยการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ

แนวทางการพัฒนา

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศและประเทศในภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามัน และเป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ และการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง รวมทั้งเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอ่าวไทยและอันดามัน และการท่องเที่ยวแบบผสมผสานเชิงสุขภาพ และวิถีชุมชน

ประเด็น (๑๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ขับเคลื่อนและยกระดับการพัฒนาประเทศ ในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนา ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๑๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต จึงมีเป้าหมาย เพื่อให้คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ประกอบด้วย แผนย่อย จำนวน ๕ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๕ แผน ดังนี้

แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๒) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปลุกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน สร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของประชากรให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของโลก ในอนาคต สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และพัฒนาสังคม รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการและสร้างนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ ที่ประชาชน ชุมชน องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เฝ้าระวัง และติดตาม การดำเนินงานส่งผลให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรม การปลุกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยเน้นให้พ่อแม่มีวัฒนธรรมที่ปลุกฝังให้ลูกเพิ่มพูนทักษะ การเรียนรู้ชีวิต ดนตรี กีฬา ศิลปะ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เอื้อแก่ครอบครัวทุกลักษณะ

๓) พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการ ข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างภาคีการพัฒนาต่าง ๆ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่ เกี่ยวกับการศึกษา การพัฒนาตนเอง สุขภาพ และการพัฒนาอาชีพในตลอดช่วงชีวิต เพื่อเสริม และสร้างศักยภาพของการดำเนินงานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน ให้มีความเข้มแข็งและตอบโจทย์ประเทศ เป็นฐานข้อมูลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง และศักยภาพบุคคลของประเทศไทย นำไปสู่การตัดสินใจระดับนโยบายและปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคนไทยอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับ การพัฒนาประเทศไทยในอนาคต รวมถึงข้อมูลที่สนับสนุนการผลิตกำลังแรงงานที่มีทักษะ ตรงต่อความต้องการของตลาดงานในอนาคต และใช้ประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อ มีธนาคาร คลังสมองเพื่อรวบรวมผู้สูงอายุที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะเพื่อถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

แผนย่อยการพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย

แนวทางการพัฒนา

๓) จัดให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่ดีที่สมวัยทุกด้าน โดยการพัฒนาหลักสูตรการสอนและปรับปรุงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ที่เน้นการพัฒนาทักษะสำคัญด้านต่าง ๆ อาทิ ทักษะทางสมอง ทักษะด้านความคิดความจำ ทักษะการควบคุมอารมณ์ ทักษะการวางแผนและการจัดระบบ ทักษะการรู้จักประเมินตนเอง ควบคู่กับการยกระดับบุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้งทักษะ ความรู้ จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ ตลอดจนผลักดันให้มีกฎหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ครอบคลุมทั้งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เน้นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา การพัฒนาสุขภาพอนามัยให้มีพัฒนาการที่สมวัย และการเตรียมทักษะการอยู่ในสังคมให้มีพัฒนาการอย่างรอบด้าน

แผนย่อยการพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดให้มีการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

๒) จัดให้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ

๓) จัดให้มีการพัฒนาทักษะในการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงิน ตลอดจนทักษะที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน

๔) จัดให้มีการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ การบ่มเพาะการเป็น นักคิด นักนวัตกรรม และการเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งทักษะชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมและทำงานภายใต้ สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

แผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดงาน รวมทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ

๒) เสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ และความรู้ความเข้าใจและทักษะทางการเงิน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและหลักประกันของตนเองและครอบครัว รวมทั้งสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับวัยทำงานผ่านระบบการคุ้มครองทางสังคมและการส่งเสริมการออม

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงานฝีมือให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ และสามารถ พัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ และมีโอกาสและทางเลือกทำงานและสร้างงาน

แผนย่อยการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้พึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ และร่วมเป็นพลังสำคัญ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและประเทศ รวมทั้งสนับสนุนมาตรการจูงใจทางการเงินและการคลัง ให้ผู้ประกอบการมีการจ้างงานที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ตลอดจนจัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะ ในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัย สมรรถนะทางกาย ลักษณะงาน และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ในการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มวัย

๓) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ อาทิ สิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุทั้งระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ พื้นที่สาธารณะ และที่อยู่อาศัย ให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุและทุกกลุ่มในสังคม

ประเด็น (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะยกระดับการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของประชากร ไทยทุกช่วงวัยทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ ในการพัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้ มีสมรรถนะที่มีคุณภาพสูง ซึ่งการพัฒนาการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษ ที่ ๒๑ ศักยภาพ ความสนใจ ความถนัด และการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๑๒) การพัฒนา การเรียนรู้ มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อให้คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น ประกอบไปด้วย แผนย่อย จำนวน ๒ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๒ แผน ดังนี้

แผนย่อยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ๔ แนวทางย่อย ได้แก่ (๑) พัฒนาระบบการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่ใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะให้ได้มาตรฐานกับหลักสูตรในระบบการศึกษาชั้นนำที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับการนิเทศ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะ ปฏิรูปหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกงานในสถานประกอบการ ปฏิรูปการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเน้นการเรียนรู้ที่ผูกกับงาน เพื่อวางรากฐานให้มีสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศได้ในหลากหลายมิติ ทั้งในด้านการผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะและทักษะในสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาด การพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีศักยภาพในการสร้างธุรกิจใหม่ที่มีเทคโนโลยี นวัตกรรม และสามารถไปสู่ตลาดต่างประเทศได้ รวมถึงมีนักวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ สามารถส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างดี (๒) พัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา รวมถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มีการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหาและวิธีการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้แบบใหม่ในการพัฒนาเนื้อหาและทักษะแบบใหม่ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ควรมีคุณลักษณะที่มีชีวิต มีพลวัต มีปฏิสัมพันธ์ การเชื่อมต่อและมีส่วนร่วม (๓) พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง โดยเน้นการเรียนการสอนที่เสริมสร้าง

ทักษะชีวิต และสามารถนำมาใช้ต่อยอดในการประกอบอาชีพได้จริง และ (๔) พัฒนาระบบการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้ รวมถึงมีทักษะ ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต โดยใช้สื่อผสมอย่างหลากหลาย ปรับเปลี่ยนตามความสามารถและระดับ ของผู้เรียน มีเนื้อหาที่ไม่ยึดติดกับตัวสื่อ เลือกประกอบเนื้อหาได้เอง ค้นหา แก้ไข จัดบันทึกได้ เก็บประวัติการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่รวดเร็วและต่อเนื่อง โดยผู้เรียน มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

๒) เปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ ประกอบด้วย ๓ แนวทางย่อย ได้แก่ (๑) วางแผนการผลิต พัฒนาและปรับบทบาท “ครู คณาจารย์ยุคใหม่” ให้เป็น “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” มีหลักสูตรผลิตครูอาชีพยุคใหม่ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการ เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการในสาขาที่ตนเองสอน (๒) ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครู ปฏิรูประบบการผลิตครูยุคใหม่ โดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของวิชาชีพครูที่สามารถสร้างทักษะ ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ และมีครูที่ชำนาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ ที่ได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ ในจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน อีกทั้งยังมีระบบการอบรมและเสริมสมรรถนะครู ที่ผ่านการศึกษาในระบบเดิม หรือครูภาษาอังกฤษ และภาษาที่ ๓ ที่ยังไม่ผ่านการประเมินมาตรฐาน ในระดับนานาชาติ และ (๓) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน สายอาชีพและระบบสนับสนุนอื่น ๆ ปฏิรูประบบการผลิตครูอาชีพยุคใหม่ โดยผู้ที่มีใบประกอบวิชาชีพจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริง ในสถานประกอบการในสาขาที่ตนเองสอน มีความรู้ ทักษะ และสามารถสร้างสมรรถนะที่สอดคล้องกับ กรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพให้แก่ผู้เรียน และมีอัตรากำลังเพียงพอต่อความต้องการ ของสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานอัตราากำลังของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๓) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภทประกอบด้วย ๖ แนวทางย่อย ได้แก่ (๑) ปฏิรูปโครงสร้างองค์กรด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้าง ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ ตั้งแต่ระดับบนสุดลงไปจนถึงระดับโรงเรียน รวมถึงมีโครงสร้างแรงจูงใจ และความรับผิดชอบของหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบที่เหมาะสม (๒) จัดให้มีมาตรฐาน ขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นมีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ ของโรงเรียนในทุกระดับ ที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ ในด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ การเรียนการสอน การบริหารจัดการโรงเรียน จำนวนครูที่ครบชั้น ครบวิชา จำนวนพนักงานสนับสนุนงาน บริหารจัดการโรงเรียน (๓) ปรับปรุงโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเพิ่มคุณภาพการศึกษา มีการปรับปรุงโครงสร้างการศึกษาที่เน้นสายอาชีพมากขึ้น มีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่ใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เกิดทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะภาษาที่ ๓ ทักษะและความรู้ ในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ อย่างคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา อย่างเป็นรูปธรรม (๔) เพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมภาคประชาสังคม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้ และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชน

และภาคประชาสังคม (๕) พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยแยกการประกันคุณภาพการศึกษา ออกจากการประเมินคุณภาพและการรับรองคุณภาพและการกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา และปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ และ (๖) ส่งเสริมการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ การเรียนการสอน และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมที่เข้มแข็ง

๔) พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย ๕ แนวทางย่อย ได้แก่ (๑) จัดให้มีระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่น (๒) มีมาตรการจูงใจและส่งเสริมสนับสนุนให้คนเข้าสู่ใฝ่เรียนรู้ พัฒนาตนเอง รวมถึงการยกระดับทักษะวิชาชีพ (๓) พัฒนาระบบการเรียนรู้ชุมชนให้เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา โดยความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม (๔) พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา ในทุกระดับทุกประเภทการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และ (๕) พัฒนาโปรแกรมประยุกต์หรือสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีคุณภาพที่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

๕) สร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ๕ แนวทางย่อย ได้แก่ (๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ และมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาระดับนานาชาติ มีกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพที่กำหนดสมรรถนะและทักษะพื้นฐานสำหรับสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะใน ๑๐ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve และ New S-curve เพื่อเป็นเครื่องมือในการยืนยัน และพัฒนาสมรรถนะของแรงงาน และมีกรอบแนวคิดในการคาดการณ์อุปสงค์แรงงานในอนาคตในสาขาอาชีพต่าง ๆ และมีแนวทางทบทวนและปรับปรุงให้แม่นยำมากขึ้นเป็นระยะ (๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษาและบุคลากรในระดับนานาชาติ รวมถึงการพัฒนาศูนย์วิจัย ศูนย์ฝึกอบรม และทดสอบในระดับภูมิภาค (๓) จัดให้มีการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น (๔) จัดให้มีการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ประเพณี วัฒนธรรมของไทยและการพัฒนาการของประเทศเพื่อนบ้านในสถานศึกษา และสำหรับประชาชน และ (๕) ส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และนักเรียนกับประเทศเพื่อนบ้าน ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

แผนย่อยการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการกลไกการคัดกรอง และการส่งต่อเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมสนับสนุนครอบครัว ในการเสริมสร้างความสามารถพิเศษตามความถนัดและศักยภาพทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรียศิลป์ ส่งเสริมสนับสนุนระบบสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างและพัฒนาเด็ก และเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษบนฐานพหุปัญญา และส่งเสริมสนับสนุนมาตรการจูงใจแก่ภาคเอกชน ในการมีส่วนร่วมและผลักดันให้ผู้มีความสามารถพิเศษ มีบทบาทเด่นในระดับนานาชาติ

ประเด็น (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม การส่งเสริมให้คนไทยโดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางให้ได้รับความเท่าเทียม ความเสมอภาค การเข้าถึงหลักประกันทางสังคม และการได้รับการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ จะเป็นกลไกสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและป้องกันปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ดังนั้นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น ประกอบไปด้วย แผนย่อย จำนวน ๒ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๒ แผน ดังนี้

แผนย่อยการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานและหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) ขยายฐานความคุ้มครองทางสังคม โดยกำหนดระดับมาตรฐานขั้นต่ำของสวัสดิการแต่ละประเภทแต่ละกลุ่มเป้าหมายให้เหมาะสมและชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนทุกช่วงวัยต้องเจอสภาวะความยากจนกรณีประสบเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องสูญเสียรายได้ เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินชีวิตทางสังคมได้ โดยการจัดระบบหรือมาตรการในรูปแบบต่าง ๆ ให้สามารถคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน บริการสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม การคุ้มครองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดโครงสร้างการคุ้มครองทางสังคม สำหรับผู้ด้อยโอกาสและคนยากจน ให้สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานของภาครัฐได้อย่างมีคุณภาพ และการจัดการกับความเสี่ยงทางสังคมที่เกิดขึ้นจากวิกฤตทางเศรษฐกิจ สังคม และภัยพิบัติต่าง ๆ เพื่อปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมต่าง ๆ ในประเทศไทย

๒) สร้างหลักประกันสวัสดิการสำหรับแรงงาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความตระหนักของการทำงานที่มีคุณค่า ที่สามารถตอบสนองความต้องการเกี่ยวกับชีวิตการทำงานของมนุษย์ได้ โดยส่งเสริมให้แรงงานมีโอกาสและรายได้ มีสิทธิในด้านต่าง ๆ การได้แสดงออก การได้รับการยอมรับ ความมั่นคงของครอบครัว การได้พัฒนาตนเอง การได้รับความยุติธรรม และการมีความเท่าเทียมทางเพศ และส่งเสริมให้มีกลไกพิทักษ์และคุ้มครองแรงงาน ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างชาติ การพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการสร้างหลักประกันสวัสดิการสำหรับแรงงานทั้งแรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ เพื่อให้กำลังแรงงานทุกกลุ่มได้เข้าสู่ระบบประกันสังคมอย่างทั่วถึง รวมถึงการส่งเสริมให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุเพื่อยืดช่วงเวลาที่ผู้สูงอายุจะสามารถทำประโยชน์สร้างสรรค์ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม และช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งตนเองด้านรายได้รวมทั้งยังเป็นทางเลือกที่สำคัญ ที่จะช่วยบรรเทาปัญหาจากการลดลงของประชากรวัยแรงงานอีกด้วย

แผนย่อยมาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดให้มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย โดยพัฒนาระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายและครอบคลุมครบกลุ่ม อาทิ ทั้งเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย หย่อนของความรุนแรงต่าง ๆ และการค้ามนุษย์ แรงงานในภาคการผลิตที่มีความเสี่ยง ผู้ติดเชื่อและบุคคลที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

๒) ส่งเสริมและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้ประชากรกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก-เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้เข้าถึงบริการของรัฐและโอกาสทางสังคมได้อย่างเท่าเทียม และส่งเสริมความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย

๓) ระดมพลังความร่วมมือสร้างโอกาสและการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการชุมชนในรูปแบบพึ่งตนเอง ส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนเป็นสถาบันพื้นฐานในการจัดระบบการคุ้มครองทางสังคมแก่สมาชิกของตน โดยมีภาคีต่าง ๆ เกื้อหนุนตามศักยภาพ/ความพร้อมของแต่ละภาคี โดยภาครัฐส่งเสริมเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สนับสนุนการรวมกลุ่มองค์กรชุมชนและเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย รวมทั้งมีการใช้กลไกที่มีอยู่แล้วในการเป็นทุนทางสังคมให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการคุ้มครองกลุ่มเป้าหมายในสังคม

๔) สนับสนุนให้มีการพัฒนาและนำใช้ระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดสวัสดิการและสร้างหลักประกันทางสังคมของทุกภาคส่วน อาทิ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาคีพัฒนาต่าง ๆ โดยเฉพาะระดับครัวเรือนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การยกระดับการคุ้มครองทางสังคมและหลักประกันทางสังคม

ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน การเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเลให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ โดยการอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม พัฒนาการลดก๊าซเรือนกระจก มุ่งเน้นการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทของประเทศ จัดการควบคุมดูแลมลพิษที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งระบบ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืนโดยแท้จริง ประกอบไปด้วย แผนย่อย จำนวน ๕ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๑ แผน ดังนี้

แผนย่อยการยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

แนวทางพัฒนา

ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย สร้างความรู้ความเข้าใจ การตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับประเทศและระดับสากลโดยสอดแทรกในหลักสูตรการศึกษาและ/หรือการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบ

ประเด็น (๒๐) การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ ภาครัฐเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินการทางนโยบายและทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการ ประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ กล่าวคือภาครัฐเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ มีเป้าหมายให้การบริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ ยอมรับของผู้ใช้บริการ และภาครัฐมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้สนับสนุนให้ประเทศไทยทันความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้อย่างยั่งยืนด้วยหลักการ “ภาครัฐ ของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” ประกอบไปด้วย แผนย่อย จำนวน ๕ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๔ แผน ดังนี้

แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาลเกิดประโยชน์สูงสุด **ปรับวิธีการทำงาน** จาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่า และได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือ เป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

๓) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในภารกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

๔) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ และผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในภารกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงานเป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจสอบและนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบ โดยองค์กรอิสระต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนและทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย

การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐ ให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ ในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้ อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการ ภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ ไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสม ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย กับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์ เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูล ขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัย เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม อย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการ ในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ ของงาน และพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะสมกับภารกิจในรูปต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราว ให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงาน

ในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรมมีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณา ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงาน และภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิด ความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาศักยภาพภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มี สมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติ และกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและ ภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบท การพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการ เป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับ ภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำ ที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตน ตลอดจนส่งเสริม ให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรม การปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์ มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำ ทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเอง มีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาท ของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

ประเด็น (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ การขับเคลื่อนการต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม ในการช่วยส่งเสริม ให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของภาครัฐ โดยเฉพาะกระบวนการและกลไกที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการทุจริต ก่อให้เกิด ความน่าเชื่อถือแก่ภาคประชาชน รวมทั้งเกิดภาคีเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไข เพิ่มเติม) ประเด็น (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีเป้าหมาย ให้ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบไปด้วย แผนย่อย จำนวน ๒ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๑ แผน ดังนี้

แผนย่อยการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” โดยการ “ปลุก” และ “ปลุก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดต่อการทำความผิด ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตผ่านหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่เด็กไทยทุกคนต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อปลูกฝัง “พลเมืองไทยในอนาคต” ให้มีความเป็นพลเมืองเต็มขั้น สามารถทำหน้าที่ความเป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย

๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้องเป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

ประเด็น (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญที่จะมีส่วนช่วยผลักดันและยกระดับประเทศ จากประเทศใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ดังนั้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น และมีมูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น ประกอบไปด้วย แผนย่อยจำนวน ๕ แผน ซึ่งเกี่ยวข้อง จำนวน ๓ แผน ดังนี้

แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลายของผลผลิต รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ลดรายจ่ายและลดปัจจัยเสี่ยงในการทำการเกษตรให้กับเกษตรกรตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ การลดต้นทุนแรงงาน และปัจจัยการผลิต การพยากรณ์อากาศและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงเพื่อการเกษตร การรักษาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรม ในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมความมั่นคง อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์และอุตสาหกรรมอาหาร ยาและเครื่องสำอาง โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ชีววัตถุและวัคซีน สมุนไพร วิทยาการหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ ความปลอดภัยไซเบอร์ พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก โครงข่าย พลังงานอัจฉริยะ การกักเก็บพลังงาน การบินและอวกาศ การขนส่งระบบราง การเชื่อมต่อของสรรพสิ่ง และข้อมูลขนาดใหญ่

๓) พัฒนาบริการแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรม ในภาคบริการเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ การบริการทางการแพทย์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน และการบริการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับการให้บริการ เพิ่มทักษะ ของบุคลากรไทยที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ระบบแพทย์ ปฐมภูมิ การดูแลผู้สูงอายุ การบริการทางการแพทย์แบบแม่นยำ การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม และการกระจายสินค้า ระบบโลจิสติกส์อัจฉริยะ

แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านสังคม

แนวทางพัฒนา

๑) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศตลอดทุกช่วงวัย (ปฐมวัย วัยเด็ก วัยเรียน วัยแรงงาน วัยสูงอายุ) การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย เพื่อให้ประชาชนไทยมีทักษะความรู้ และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นการวิจัย ที่สำคัญ อาทิ โภชนาการและสุขภาพในช่วงปฐมวัย การปลูกฝังความเป็นคนดี วินัยและจิตสาธารณะ ในวัยเรียน การพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ในวัยเรียนและวัยแรงงาน บุคลากร ทางการศึกษา ครู หลักสูตรและกระบวนการสอน การส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุระบบบริการสาธารณสุข และวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา

๓) ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเพิ่มความทันสมัย ตอบสนอง ความต้องการและให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และโปร่งใส โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ รัฐบาลดิจิทัล ระบบข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ กลไกการพัฒนาในเชิงพื้นที่

แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน

แนวทางพัฒนา

๑) พัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันในสาขาที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบหรือมีศักยภาพสูง รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอด ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ นาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) พัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานทางสังคมและความเป็นมนุษย์ โดยการส่งเสริมการวิจัยพัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานทางสังคมและความเป็นมนุษย์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ของประเทศ รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอด ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ ชุมชนของไทย ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ภาษา ดนตรี วรรณกรรมของไทย ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสำนึกในการดูแลรับผิดชอบ ต่อบ้านเมือง มรดกวัฒนธรรม

๓) พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการโดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการในด้านที่ประเทศไทยมีศักยภาพแต่ละสาขา รวมทั้งเชื่อมโยงให้เกิดเครือข่ายและการนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิศวกรรม วิทยาศาสตร์ข้อมูล วิทยาศาสตร์ชีวภาพ ประสาทวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมการณ์รู้คิด เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม และนโยบายสาธารณะสำหรับเศรษฐกิจยุคใหม่ และสังคมศาสตร์และสหสาขาวิชากับนโยบายสาธารณะในโลกยุคอุตสาหกรรมยุคที่ ๔

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” หมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสดังนั้นที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม และได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนา จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ๔) การเปลี่ยนผ่าน การผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาระยะยาวที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมายความว่า ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับจุดหมายการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลัก ประกอบด้วย ๖ หมายความว่า ดังนี้

จุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ เป้าหมายระดับจุดหมาย คือ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นภายใต้กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศไทยให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มผลผลิตและความสามารถในการทำกำไรให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น และกลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำรงชีพ กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนากำลังคนของประเทศเพื่อรองรับกับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่
๑) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒) การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง ภายใต้กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน โดยสร้างเสริมองค์ความรู้ให้กับชุมชนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชนและประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ และเป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ๑) ครีวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสนในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ๒) คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ภายใต้กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภายใต้กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กลยุทธ์ย่อย ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงความเสี่ยงและปรับตัวรับมือผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ และเป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ๑) คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข ๒) ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต ภายใต้กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาเด็กช่วงตั้งครรภ์ถึงปฐมวัยให้มีพัฒนาการรอบด้าน มีอุปนิสัยที่ดี กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนาผู้อยู่ในช่วงวัยการศึกษาระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง มีทักษะดิจิทัลและมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาวัยแรงงานให้มีสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อการประกอบอาชีพและเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคต กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลเมืองมีคุณค่าของสังคม กลยุทธ์ที่ ๓ การเรียนรู้ตลอดชีวิต กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และเป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ๑) การบริการภาครัฐมีคุณภาพ เข้าถึงได้ ๒) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะคล่องตัว ภายใต้กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ยกเลิกภารกิจให้บริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทน กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล แบบเบ็ดเสร็จ กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เร่งทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ กลยุทธ์ที่ ๓ ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ปรับระบบบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษาผู้มีความรู้มาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับ ยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบ ทิศทางการจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๓ (แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ แผนปฏิบัติราชการ ของหน่วยงาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่) ที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคง ได้อย่างสอดคล้องและเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีทั้งสิ้น ๑๗ นโยบายและแผนความมั่นคง แบ่งออกเป็น ๒ หมวด

หมวดประเด็นความมั่นคง เป็นประเด็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบและแนวโน้ม ความเสี่ยงสูงต่อความมั่นคงแห่งชาติและผลประโยชน์แห่งชาติ รวม ๑๓ นโยบายและแผนความมั่นคง ดังนี้

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ มุ่งเน้นให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันอย่างสันติและเคารพในความแตกต่างหลากหลายบนพื้นฐานสิทธิมนุษยชน และพร้อมธำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ ผ่านการส่งเสริมการเรียนรู้ จัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรและเผยแพร่ชุดข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถาบัน พระมหากษัตริย์ตลอดจนส่งเสริมการอยู่ร่วมกันของคนในชาติอย่างสันติ และเคารพในความแตกต่าง หลากหลายบนพื้นฐานสิทธิมนุษยชน และให้ความสำคัญกับทุกศาสนา ผู้ที่มีหลักความเชื่อต่าง ๆ และผู้ที่ไม่นับถือศาสนา

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๒ การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และการพัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ มุ่งเน้นการปกป้อง รักษา และแก้ไขปัญหาที่กระทบ ต่ออธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ รวมทั้งการพัฒนา ขีดความสามารถเชิงยุทธศาสตร์ของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกัน ประเทศในอนาคต ผ่านการเตรียมกำลังเชิงยุทธศาสตร์ และพัฒนากองทัพและหน่วยงานความมั่นคง ไปสู่ความทันสมัย โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถรองรับปฏิบัติการทางไซเบอร์และอวกาศ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๓ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ พื้นที่ชายแดน มุ่งเน้นให้พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง ปลอดภัย มีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไข ภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ของมนุษย์อย่างสมดุล อีกทั้งยังเป็นพื้นที่แห่งความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศ รอบบ้าน ทั้งในด้านการร่วมกันป้องกันภัยคุกคาม การแก้ไขปัญหาค้างค้ำ และการสร้างความมั่งคั่งร่วมกัน อย่างยั่งยืน โดยสร้างสภาพแวดล้อมในพื้นที่ชายแดน ให้มีความปลอดภัยและมีศักยภาพ ในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคาม ยกระดับและพัฒนาจุดผ่านแดนให้มีประสิทธิภาพในการป้องกันภัย คุกคามและเชื่อมโยงเศรษฐกิจ การค้า และการสัญจรข้ามแดน ตลอดจน สามารถแก้ไขปัญหา เขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้านให้เกิดความสมดุลระหว่างผลประโยชน์แห่งชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ ทางทะเล มุ่งเน้นความมั่นคงทางทะเลแบบองค์รวมให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางทะเล ที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงการรักษาความมั่นคงทางทะเลและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลให้มี ความสมดุลและยั่งยืน และการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการดำเนินการ ด้านความมั่นคงทางทะเลเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อน บ้าน อาเซียน และประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างสมดุล และยั่งยืนเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยเฉพาะการท่องเที่ยว การประมง การพาณิชย์นาวี และการขุดเจาะหรือสำรวจแหล่งพลังงานใต้ทะเล การบริหารจัดการองค์ความรู้ ทางทะเล และการสร้างความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุ่งเน้นการลดการก่อเหตุรุนแรงและความสูญเสีย พัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและศักยภาพ ของพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเสริมสร้าง ความปลอดภัย และจัดเงื่อนไขความรุนแรง ผ่านการเสริมสร้างความสามารถในการรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและหมู่บ้าน โดยขับเคลื่อนผ่าน กระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข จังหวัดชายแดนภาคใต้ภายใต้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย บนพื้นฐานของความจริงใจ สมัคใจ และให้เกียรติเพื่อเป็นทางออกของความขัดแย้ง ตามแนวทางสันติวิธี ผ่านการพัฒนาและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ คุณภาพการศึกษา และการบริหารจัดการของภาครัฐ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๖ การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ มุ่งเน้นการบริหารจัดการผู้มีปัญหาสถานะและสิทธิบุคคล แรงงานต่างด้าว กลุ่มที่มีความเปราะบางต่อความมั่นคง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติรวมถึงผู้ได้รับการคุ้มครองหรืออยู่ระหว่างคัดกรอง สถานะที่ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศ ภูมิลาเนาได้ ให้มีความสมดุลระหว่างมิติความมั่นคงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และหลักสิทธิมนุษยชน โดยเร่งดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับสถิติผู้หลบหนีเข้าเมืองในกลุ่มที่มีปัญหาสถานะ และสิทธิบุคคล การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบและจับกุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ผู้ประกอบการ รวมถึงผู้จัดหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย การบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และประเทศต้นทางในการเร่งรัดกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหากลุ่มผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๗ การป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์มุ่งเน้นการยกระดับสถานะและเพิ่มขีดสมรรถนะของประเทศไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรมให้ได้รับการยอมรับจากสากล โดยดำเนินการเร่งรัดการบริหารจัดการคดีค้ามนุษย์ โดยใช้กลไกการขับเคลื่อนและบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และพัฒนา ศักยภาพให้แก่คณะสหวิชาชีพ เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินคดีค้ามนุษย์

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๘ การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด มุ่งเน้นการป้องกันประชากรทุกกลุ่มเป้าหมายไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สกัดกั้น และปราบปราม ขบวนการการค้ายาเสพติด ตลอดจนการบำบัด รักษา และฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้เกิดการยอมรับจากสังคม โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งในระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน สร้างภูมิคุ้มกันระดับบุคคล ด้วยการเสริมสร้างทัศนคติและความรู้เท่าทันยาเสพติดทั้งการเสพและการค้า เสริมสร้างและยกระดับความร่วมมือด้านยาเสพติดทั้งการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดฟื้นฟูกับองค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดและเครือข่ายการค้ายาเสพติดในประเทศ และอาชญากรรมข้ามชาติ รวมถึงพัฒนาเทคโนโลยีและฐานข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการเฝ้าระวังการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการลักลอบจำหน่ายยาเสพติดนอกจากนี้ยังมุ่งเสริมสร้างโอกาสและทางเลือกของผู้เสพยาเสพติด ภายหลังการเข้ารับการรักษาบำบัดให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข มีศักดิ์ศรี บนพื้นฐานสิทธิมนุษยชน สามารถพัฒนาศักยภาพมนุษย์และไม่ถูกตีตราหรือเลือกปฏิบัติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มุ่งเน้นการยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน ให้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และยั่งยืน โดยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ การรับรู้และตระหนักรู้ถึงการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่ถูกต้องให้กับทุกภาคส่วน เพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศ ในการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัย และประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม โดยมุ่งจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล ด้วยการเสริมสร้างการจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการให้เป็นไปตามมาตรฐาน ในการปฏิบัติ ในภาวะฉุกเฉิน ตลอดจนกำหนดแนวทางการปฏิบัติร่วมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินและเสริมสร้างระบบ การบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทั้งถึง และเป็นธรรม

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๐ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงทางไซเบอร์มุ่งเน้น ให้ประเทศไทยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน รับมือความเสี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์ ยกระดับมาตรฐาน รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และลดการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ โดยพัฒนาระบบการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ให้สอดคล้องมาตรฐานสากล สามารถแก้ไขเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต่อโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาบุคลากร มาตรการ และแนวทาง ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางไซเบอร์ รวมถึงพัฒนาการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางไซเบอร์ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคการก่อการร้าย มุ่งเน้นให้ประเทศไทย มีภูมิคุ้มกันในการรับมือภัยก่อการร้าย มีขีดความสามารถในการตอบโต้ต่อเหตุวิกฤตจากการก่อการร้าย และมีศักยภาพในการฟื้นตัวจากภัยก่อการร้ายให้กลับสู่ภาวะปกติ โดยแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและข่าวกรอง ด้านการก่อการร้ายทั้งภายในและต่างประเทศ ปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญและพื้นที่เปราะบาง มีระบบฐานข้อมูล และเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการก่อการร้าย ตลอดจนสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วม ของภาคเอกชนและภาคประชาชนในการป้องกันภัยก่อการร้าย พัฒนากลไกการรับมือขณะเกิดเหตุและระบบ การแจ้งเตือน การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ ต่อเหตุวิกฤตจากการก่อการร้าย เพื่อสร้างความรับรู้ ความเข้าใจ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่น สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๒ การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ มุ่งเน้นให้ประเทศไทยสามารถรักษาดุลยภาพระหว่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ มีบทบาทนำในประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน รวมทั้งรักษาผลประโยชน์แห่งชาติบริเวณลุ่มน้ำโขงและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศรอบบ้าน โดยรักษาผลประโยชน์แห่งชาติเป็นที่ตั้ง มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงรักษาดุลยภาพระหว่างประเทศสำคัญทางยุทธศาสตร์ โดยทบทวนและกำหนดแนวทาง ทำที่ และความร่วมมือของไทยต่อประเทศมหาอำนาจหรือกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญทางยุทธศาสตร์ เพื่อให้ไทยสามารถประมาณการเปลี่ยนแปลงและปรับเปลี่ยนแนวทางการรักษาดุลยภาพระหว่างประเทศของไทยได้ทันท่วงที และเสริมบทบาทของไทยในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เพื่อรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ และผลประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค โดยผลักดันความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามระดับภูมิภาค อาทิ ประเด็นการต่อต้านยาเสพติดและสินค้าผิดกฎหมาย ประเด็นหมอกควันข้ามแดน และประเด็นภัยคุกคามทางไซเบอร์

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๓ การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่ออุบัติใหม่ มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมและการเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และโรคติดต่ออุบัติใหม่ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น โดยพัฒนาศักยภาพและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเตรียมความพร้อม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาระบาดติดต่ออุบัติใหม่ รวมถึงแผนเผชิญเหตุและการบริหารจัดการด้านสาธารณสุขฉุกเฉิน โดยมีการฝึกซ้อมเพื่อบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตลอดจนส่งเสริมให้ประเทศมีความมั่นคงทางยาและเวชภัณฑ์ สามารถผลิตยาและเวชภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภาวะฉุกเฉินทางการแพทย์และสาธารณสุขได้ทั้งห่วงโซ่อุปทาน

หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ มุ่งเน้นให้พัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อป้องกัน และตอบสนองต่อภัยคุกคาม รวมทั้งบูรณาการทรัพยากรของประเทศเพื่อใช้ในการเผชิญกับวิกฤตการณ์ ระดับชาติโดยทบทวน และพัฒนากลไกการบริหารจัดการ ทั้งในระดับนโยบาย ระดับอำนาจการ และระดับปฏิบัติ ให้สามารถปฏิบัติภารกิจร่วมกันได้อย่างประสานสอดคล้องเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหา ภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการวิจัยและพัฒนาาร่วมกัน พัฒนาประสิทธิภาพกลไก ระบบการสั่งการในการประเมินและติดตามสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงในการเข้าสู่ภาวะวิกฤตการณ์ ระดับชาติ การแจ้งเตือนตลอดจนการประสานงานระหว่างหน่วยงานและผู้ปฏิบัติการกิจ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๕ การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติมุ่งเน้น การยกระดับระบบงานข่าวกรองแห่งชาติในการเฝ้าระวัง ประเมิน ตอบสนอง และแจ้งเตือนต่อ สถานการณ์ด้านความมั่นคงเชิงยุทธศาสตร์ในระยะยาว พร้อมทั้งขยายเครือข่ายเฝ้าระวังเพื่อสนับสนุน งานข่าวกรอง และการวางระบบ งานข่าวกรองเพื่อป้องกันภัยคุกคามที่สำคัญ โดยพัฒนาขีดความสามารถ ในการรวบรวมและประเมินสถานการณ์ด้านการข่าว พัฒนาและขยายเครือข่ายด้านการข่าว รวมถึง พัฒนาศักยภาพ เสริมสร้างองค์ความรู้บุคลากร เพื่อใช้ในการประเมินสถานการณ์ด้านการข่าวในระยะยาว

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๖ การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง มุ่งเน้น การจัดทำ และเชื่อมโยงบัญชีข้อมูลด้านความมั่นคงขนาดใหญ่เชิงดิจิทัลให้สามารถนำไปใช้ประกอบ การตัดสินใจเชิงนโยบาย ในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ โดยบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง เพื่อประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย ตลอดจนกำหนดโจทย์ประเด็น ความมั่นคงและประเด็นศักยภาพความมั่นคง ภายใต้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นประเด็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และพัฒนากลไกการบริหารจัดการการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคงผ่านการจัดทำแผน หรือแนวทางการขับเคลื่อนการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง และสร้างความร่วมมือ หรือความตกลง สำหรับการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และแบ่งปันข้อมูลภายในแพลตฟอร์มด้านความมั่นคง ตามหน้าที่ อำนาจ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ มุ่งเน้น การป้องกัน และแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยขยายแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติและแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้เป็น รูปธรรม โดยพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงเชิงพื้นที่ให้แก่ประชาชน ด้วยการนำนโยบายและแผนความมั่นคงต่าง ๆ รวมถึงประเด็นความมั่นคงในระดับพื้นที่ที่สำคัญ อาทิ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ในพื้นที่ความขัดแย้ง ทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ไปใช้กำหนดทิศทางเพื่อแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับบริบทภัยความมั่นคง ในพื้นที่ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้ปฏิบัติงานความมั่นคงในระดับพื้นที่ และเครือข่าย การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงรุกในระดับพื้นที่ ทั้งภาครัฐและนอกภาครัฐให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสานการดำเนินการ และสะท้อนความต้องการจากระดับพื้นที่สู่ระดับนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๓ แผนระดับที่ ๓

๑) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙

เป็นแผนที่วางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ แนวคิดการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษาประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียม และทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของสังคม (All For Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs ๒๐๓๐) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

เป้าหมาย

(๑) คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

(๓) คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ

(๔) พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย

(๑) กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒) สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน

(๓) การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

(๑) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

(๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป้าหมาย

(๑) ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทยและทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

(๒) คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ

(๓) สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตร ได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

(๔) แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชน สามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

(๕) ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ

(๖) ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้มาตรฐานระดับสากล

(๗) ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสมเต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อ ตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

(๓) สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มี วินัย จิตสำนึก และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

(๔) พัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

(๕) พัฒนาค้นคว้า สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

(๖) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

(๗) พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา

เป้าหมาย

- (๑) ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
 - (๒) การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
 - (๓) ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน
- เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล

แนวทางการพัฒนา

- (๑) เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
- (๒) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
- (๓) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษามีมาตรฐานเชื่อมโยงและเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- (๑) คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- (๒) หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- (๓) การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์ สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

เป้าหมาย

- (๑) โครงสร้าง บทบาทและระบบการบริหารจัดการ การศึกษามีความคล่องตัวชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้
- (๒) ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
- (๓) ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่
- (๔) กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียนสถานศึกษาและความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ

(๕) ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา
- (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา
- (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา
- (๔) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

(๕) พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

๒) แผนปฏิบัติการของกระทรวงศึกษาธิการ (ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

ภายในปี ๒๕๗๐ ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะที่จำเป็นพร้อมเรียนรู้ตลอดชีวิตและปรับตัวสอดคล้องกับวิถีชีวิตโลกยุคใหม่

พันธกิจ

- (๑) พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน
- (๒) สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- (๓) ผลิต พัฒนาและสร้างเสริมศักยภาพกำลังคนที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของประเทศ

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาทางการศึกษา สังคม หรือสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ

(๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์

(๑) ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกยุคใหม่ สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญา

(๒) กำลังคนมีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความต้องการของประเทศ

(๓) ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม

เป้าหมายการให้บริการกระทรวง/เป้าประสงค์ของแผน

(๑) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติค่านิยมที่ถูกต้อง และเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน สามารถปรับตัวรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ได้ตามสถานการณ์

(๒) ผู้เรียนและประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาทักษะ สมรรถนะวิชาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

(๓) ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

(๔) ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และได้รับการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

(๕) มีผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ ประโยชน์เพื่อพัฒนาการศึกษา สังคม หรือสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ

(๖) ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย มีหลักประกันในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการ เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึง เสมอภาคและเหมาะสม

(๗) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีความตระหนักในการ ดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๘) ระบบบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และทันสมัย

๓) แนวทางการภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ทิศทางการพัฒนาภาค

“แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมีมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคใต้ (S Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEARLS โดยการยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (Premium Services & Tourism : P) การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐาน การผลิต สำหรับสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาค (Environment & Natural Resources Reservation : E) การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Argo-based Industries and Organic Farming : A) การส่งเสริมการใช้งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้า เกษตรหลักของภาคเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง (Research, Innovation & Technology : R) การพัฒนา พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถ เชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกภูมิภาค (Linked Economic Corridor : L) และการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี (Social Security Empowerment :S)

เป้าหมายรวม

(๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคใต้ลดลง

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยว สู่อุตสาหกรรมและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑.๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

(๑.๒) ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยวและส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่อง กับการท่องเที่ยว

(๑.๓) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่า

(๑.๔) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดเชิงรุกแบบมุ่งเป้า

(๑.๕) พัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานในอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวให้สอดคล้อง กับตลาดแรงงาน

(๑.๖) พัฒนาการท่องเที่ยวตลาดเชิงสุขภาพอย่างยั่งยืน

(๒) พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

- (๒.๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคให้มีคุณภาพ
- (๒.๒) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจร อุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและผลิตภัณฑ์ประมง
- (๒.๓) สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs และ Start Up ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาและผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูง

(๓) ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

- (๓.๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค
- (๓.๒) ส่งเสริมระบบเกษตรแบบผสมผสานเพื่อนำไปสู่การเกษตรแบบยั่งยืน
- (๓.๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจ Startup
- (๓.๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนภาคการเกษตร
- (๓.๕) ส่งเสริมการตลาดที่ทันสมัยและหลากหลาย

(๔) อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

- (๔.๑) ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์และยั่งยืน
- (๔.๒) ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน
- (๔.๓) เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
- (๔.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของภาค โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

- (๕.๑) กำหนดผังเมืองและผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสงขลา
- (๕.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบโลจิสติกส์
- (๕.๓) เตรียมความพร้อมกำลังแรงงานที่มีศักยภาพเพื่อรองรับสถานประกอบการในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- (๕.๔) ดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC)

(๖) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

- (๖.๑) พัฒนาสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
- (๖.๒) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) แผนพัฒนาการศึกษาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
วิสัยทัศน์

“จัดการศึกษาทุกช่วงชีวิต ให้ผู้เรียนมีคุณภาพและสมรรถนะสูงรองรับการเปลี่ยนแปลง
สำหรับโลกยุคใหม่”

พันธกิจ

- (๑) พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะที่สำคัญจำเป็น และสมรรถนะสูง
สำหรับโลกยุคใหม่ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
- (๒) เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมไทย ความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งและการอยู่
ร่วมกันอย่างปลอดภัย สงบสุขและพอเพียง
- (๓) พัฒนาศักยภาพกำลังคนให้มีทักษะที่สำคัญจำเป็น และสมรรถนะที่สอดคล้องกับ
ความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาภาคใต้
- (๔) สร้างโอกาส ความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิต แก่
ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย
- (๕) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการการศึกษาเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (Area-
based Management) ตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

- (๑) การยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ
โลกยุคใหม่
- (๒) พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย
และสามารถสร้างงานอนาคต
- (๓) สร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์

- (๑) ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานมีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณธรรม
จริยธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข
- (๒) ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตามเกณฑ์คุณภาพและมาตรฐาน
วิชาชีพ
- (๓) กำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูง ตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนา
เศรษฐกิจของภาคใต้
- (๔) ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมตามศักยภาพ
ของแต่ละบุคคล
- (๕) ผู้เรียนทุกช่วงวัยเข้าถึงการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยรูปแบบที่หลากหลาย
- (๖) หน่วยงานทางการศึกษามีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่

- (๑) พัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการสมวัยรอบด้าน
- (๒) พัฒนาระบบการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

- (๓) พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่
- (๔) เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดี รัก ยึดมั่นในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๕) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม
- (๗) พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

- (๑) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคใต้
- (๒) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง
- (๓) ส่งเสริมการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ด้านอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงานฝีมือให้เป็นผู้ประกอบการใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- (๑) พัฒนาและบูรณาการการจัดการศึกษา เพื่อสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา
 - (๒) จัดระบบการป้องกันเด็กและเยาวชนออกจากระบบการศึกษา
 - (๓) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ
- บนฐานพหุปัญญา
- (๔) ส่งเสริม พัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

- (๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพในเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
- (๒) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยง และเข้าถึงได้
- (๓) พัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการบริหารจัดการศึกษา
- (๔) การส่งเสริมความร่วมมือบูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

๕) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน รอบปี ๒๕๖๘

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน รอบปี ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีความสอดคล้องกับกรอบเวลาของแผนพัฒนาประเทศระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาฉบับนี้จะยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนระดับที่ ๒ ต่าง ๆ เช่น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาคใต้ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.บ.น.) และตอบสนองทั้งระดับบน คือแผนยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ และตอบสนองต่อระดับล่างได้แก่ศักยภาพของพื้นที่ สภาพปัญหา ความต้องการของพื้นที่และจะเป็นแผนที่นำทางการพัฒนาพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในอีกด้านหนึ่ง โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นพัฒนา ไว้ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนา

“พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สู่ผลิตภัณฑ์และบริการมูลค่าสูงอย่างยั่งยืนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่สังคมเป็นสุข”

พันธกิจ

(๑) กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพรและไม้เศรษฐกิจ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

(๒) กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น

(๓) กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

(๔) มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด

(๕) กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและสภาพสังคมที่ดี

ประเด็นพัฒนา

(๑) การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์สมุนไพรและไม้เศรษฐกิจ)

(๒) การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

(๓) การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

(๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสาร และพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

(๕) การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ในแต่ละประเด็นพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น ๑๐ รายการ
- (๒) รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) ภาครัฐกิจและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) ภาครัฐกิจและภาคส่วนอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อมจากโครงการ กลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์เครือข่าย การสื่อสารและพลังงานเพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) มีการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ โครงข่ายต่อปี
- (๒) จำนวนอุบัติเหตุและอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุลดลง ร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐
- (๒) กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ร้อยละ ๖๐

๒.๒ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๗๓

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป็นวาระการพัฒนาภายหลังปี ๒๐๑๕ ระยะ ๑๕ ปี (ค.ศ. ๒๐๑๖ - ๒๐๓๐) ที่ผู้นำประเทศสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน ๑๙๓ ประเทศ ได้ร่วมกันลงนามรับรองพันธสัญญาทางการเมืองระดับผู้นำในเอกสาร “Transforming Our World: The ๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development” เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ๑๕ ปีข้างหน้า เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะผลักดันและขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกมิติและทุกรูปแบบ โดยมีเป้าหมายหลัก ๑๗ ข้อ ครอบคลุม ๓ เสาหลักด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นการสานต่อภารกิจที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) (ค.ศ. ๒๐๐๐ - ๒๐๑๕) การดำเนินการในส่วนของประเทศไทยนั้น สำนักงานคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยมีปลัดกระทรวง ผู้แทนส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นกรรมการและมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๓ คณะภายใต้ กพย. ได้แก่ ๑) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒) คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ๓) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและการแต่งตั้งคณะทำงานต่าง ๆ ภายใต้คณะอนุกรรมการทั้ง ๓ คณะ ทั้งนี้ กพย. ได้มอบหมายให้กระทรวงต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแต่ละเป้าหมาย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในเป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งประกอบด้วย ๑๐ เป้าประสงค์ โดยมี ๒ เป้าประสงค์ที่ถูกจัดลำดับให้อยู่ในเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีความสำคัญ ๓๐ ลำดับแรก ได้แก่

เป้าประสงค์ที่ ๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ที่ ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนเข้าถึงการพัฒนาการดูแลและการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

๒.๓ ความสอดคล้องกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๑ นโยบายรัฐบาล

นายกรัฐมนตรี (นางสาวแพทองธาร ชินวัตร) ได้แถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ ระบุว่าประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายอยู่หลายประการ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ที่เราเติบโตน้อยกว่าศักยภาพจริง ปัญหาหนี้สินเรื้อรัง ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่รุนแรงขึ้นทุกที ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคมและการเมือง ทั้งหมดนี้คือ “ความท้าทาย” ที่รัฐบาลพร้อมจะประสานพลังกับทุกภาคส่วน (Collaboration) เปลี่ยนความท้าทายให้กลายเป็น “ความหวัง โอกาส และความเสมอภาค ทางเศรษฐกิจและสังคม” ของคนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม (Inclusiveness) รัฐบาลพร้อมเสริมศักยภาพสร้างโอกาสให้ประชาชนทั้งบทบาทและสิทธิ (Empowerment) เพื่อพลิกฟื้นประเทศจากปัญหา ที่รู้มเร้าและทำให้ประเทศไทยเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง โดยนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษาประกอบด้วย ๓ ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

นโยบายที่เปิดเผย รัฐบาลจะแก้ปัญหายาเสพติดอย่างเด็ดขาดและครบวงจร เริ่มตั้งแต่การตัดต้นตอการผลิตและจำหน่ายด้วยการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน การสกัดกั้นควบคุมการลักลอบนำเข้าและตัดเส้นทาง การลำเลียงยาเสพติด การปราบปรามและการยึดทรัพย์ ผู้ค้าอย่างเด็ดขาด การค้นหาผู้เสพในชุมชนเพื่อเข้าสู่กระบวนการรักษา ตลอดจนการบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด การฝึกอาชีพ การศึกษา และการฟื้นฟูสภาพทางสังคม รวมทั้งมีระบบติดตามดูแลช่วยเหลือเพื่อไม่ให้

นโยบายที่เก๋า รัฐบาลจะเร่งแก้ปัญหายาอาชญากรรม อาชญากรรมออนไลน์/มิถิฉาชีพ และอาชญากรรมข้ามชาติเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน โดยการเพิ่มศักยภาพ และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามแก๊งคอลเซ็นเตอร์ และรับมือกับอาชญากรรมออนไลน์อย่างรวดเร็ว

ช่วยเหลือเหยื่อของมิฉาซีพอย่างทันท่วงที โดยผนึกกำลังกับประเทศเพื่อนบ้าน และสร้างกลไกการร่วมรับผิดชอบของบริษัทผู้ประกอบการโทรคมนาคมและธนาคารพาณิชย์

นโยบายที่สิบ รัฐบาลจะส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และจัดสวัสดิการสังคม ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สร้างความเท่าเทียมทางโอกาสและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางที่สำคัญ ได้แก่ คนพิการ ผู้สูงอายุ กลุ่มชาติพันธุ์ บุคคลไร้รัฐไร้สัญชาติ เพื่อให้สามารถเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการของรัฐได้โดยสะดวกตามที่กฎหมายบัญญัติ กลับไปสู่วงจรรยาเสพติดอีก เพื่อคืนคนคุณภาพกลับสู่สังคม

ทั้งนี้ รัฐบาลเชื่อว่าทุนมนุษย์เป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ รัฐบาลจะเร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลังและความสามารถ โดย

๑) รัฐบาลจะส่งเสริมการเกิดและเติบโตอย่างมีคุณภาพของเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียม เด็กไทยทุกคนจะต้องเข้าถึงศูนย์ดูแลเด็กปฐมวัยที่มีมาตรฐาน เมื่อเติบโตก็ได้เรียนหนังสือที่มีความสำคัญกับการพัฒนาทักษะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ส่งเสริมการปลดล็อกศักยภาพทั้งด้านศิลปะ วัฒนธรรม และความสามารถทางกีฬา และพัฒนาระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่นทั้งในระบบ นอกกระบบ ตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุน ตอบโจทย์ศักยภาพของผู้เรียน ลดภาระ และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้สองภาษาโดยใช้ AI เป็นตัวช่วย เน้นการสอนทักษะที่ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง เพื่อการสร้างรายได้ (Learn to Earn) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งการฟื้นฟูและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่หลุดจากระบบการศึกษา พร้อมทั้งส่งเสริมการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการแรงงานในอนาคตและรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning)

๒) รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จากนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่ได้แถลงต่อรัฐสภา สามารถสรุปนโยบายที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา จำนวน ๑๐ นโยบาย ดังนี้

๑) เดินหน้าสานต่อนโยบายการทูต เศรษฐกิจเชิงรุก และการสร้าง Soft Power เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างกัน โดยเฉพาะตลาดใหม่ ๆ

๒) มุ่งมั่นที่จะพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ การปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์

๓) การจัดสรรสวัสดิการด้านการศึกษา สาธารณสุข และสาธารณูปโภค รวมทั้งอุดหนุนค่าใช้จ่ายขั้นพื้นฐานของประชาชน

๔) ส่งเสริมการเกิด และเติบโตอย่างมีคุณภาพของเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียม

๕) เด็กไทยทุกคนจะต้องเข้าถึงศูนย์ดูแลเด็กปฐมวัย ที่มีมาตรฐาน เมื่อเติบโตก็ได้เรียนหนังสือที่ให้ความสำคัญ

๖) ส่งเสริมการปลดล็อกศักยภาพทั้งด้านศิลปะ วัฒนธรรม และความสามารถทางกีฬา

๗) พัฒนาระบบการศึกษา ที่ยืดหยุ่นทั้งในระบบ นอกกระบบ ตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุน ตอบโจทย์ศักยภาพของผู้เรียน ลดภาระและลดความเหลื่อมล้ำ ในการเข้าถึงการศึกษา ที่มีคุณภาพ

๘) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้สองภาษาโดยใช้ AI เป็นตัวช่วย เน้นการสอนทักษะที่ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง เพื่อการสร้างรายได้

๙) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ

๑๐) การเพิ่มความรู้ทางการเงินและส่งเสริมการออม ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทย

๑๑) เร่งส่งเสริมผลักดัน ให้เกิดการพัฒนาคอนไทย ทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลังและความสามารถ

๑๒) พัฒนาระบบการศึกษา ที่ยืดหยุ่นทั้งในระบบ นอกกระบบ ตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุน ตอบโจทย์ศักยภาพของผู้เรียน

๑๓) เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสม กับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI

๑๔) เด็กไทยทุกคนจะต้องเข้าถึงศูนย์ดูแลเด็กปฐมวัยที่มีมาตรฐาน เมื่อเติบโต ก็ได้เรียนหนังสือที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

๑๕) วางรากฐานให้คนไทยทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นวัตกรรมสู่ความล้ำสมัย

๑๖) ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และจัดสวัสดิการสังคม ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สร้างความเท่าเทียมทางโอกาสและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางที่สำคัญ ได้แก่ คนพิการ ผู้สูงอายุ กลุ่มชาติพันธุ์ บุคคลไร้รัฐ ไร้สัญชาติ

๒.๓.๒ นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ) ได้ประกาศนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๘ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านโอกาส ความเท่าเทียม ความเสมอภาค คุณภาพและสมรรถนะที่สำคัญจำเป็น ตามบริบทของประเทศและสังคมโลก โดยเน้นให้ผู้เรียน “เรียนดี มีความสุข” ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจากทุกภาคส่วน ดังที่กล่าวไว้ว่า “จับมือไว้ แล้วไปด้วยกัน” เพื่อเป็นแนวทางให้ทุกหน่วยงานในสังกัดและในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการนำไปใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายประกอบด้วยนโยบายการศึกษา และข้อสั่งการและแนวปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑) นโยบายการศึกษา

๑.๑) ลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๑) ปรับวิธีการประเมินวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษา
ลดขั้นตอนมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

(๒) ครูและบุคลากรทางการศึกษาค้นถิ่น (โยกย้ายกลับภูมิลำเนาด้วยความ
โปร่งใส ไม่มีการซื้อขายตำแหน่ง)

(๓) แก้ไขปัญหานี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๔) จัดหาอุปกรณ์การสอนและสวัสดิการ

(๕) ยกเลิกครูเวร: ชีวิตและความปลอดภัยของครูสำคัญกว่าทรัพย์สิน

(๖) จัดหาทุนการภารโรง

(๗) ปรับลดภาระงานที่ไม่จำเป็นหรือซ้ำซ้อน

(๘) จ้างครูผู้ช่วยกรณีพิเศษ

๑.๒) ลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง

(๑) เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา (Anywhere Anytime) เรียนฟรี มีงานทำ
“ยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง” มีระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ โดยผู้เรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพื่อสร้าง
ความเสมอภาคทางการศึกษา

(๒) จัดให้มีโรงเรียนคุณภาพ ๑ โรงเรียน ต่อ ๑ อำเภอ

(๓) พัฒนาระบบการแนะแนวการเรียน (Coaching) และเป้าหมายชีวิต

(๔) การจัดทำระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate)

ผู้เรียนสามารถเรียนเพิ่มเพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ

(๕) การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา และประเมินผลการศึกษา
เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศไม่ต้องเสียเวลาเรียนในระบบ ประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย

(๖) ผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

(๗) อาหารกลางวันขยายโอกาส

(๘) สุขชาติมีความสุข

(๙) การศึกษาเท่าเทียม

(๑๐) การนำเทคโนโลยี เช่น AI มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

๒) ข้อสั่งการและแนวทางปฏิบัติ

(๑) ให้นำนโยบายด้านการศึกษาของคณะรัฐมนตรีที่ แลงต่อรัฐสภา
และนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม (Action Plan)

(๒) ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย
(ห้ามซื้อ - ขายตำแหน่ง) ห้ามทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ ชุดนักเรียน อาหารกลางวัน ฯลฯ และต้อง
จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ

(๓) น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

(๔) ให้ร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อมและมุ่งสู่การใช้พลังงานสะอาด

(๕) ส่งเสริมการอ่านอย่างเป็นกระบวนการ โดยครูต้องเป็นต้นแบบในการรักการอ่าน

(๖) การลงพื้นที่ตรวจราชการหรือตรวจเยี่ยม ให้เฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
มาร่วมรับการตรวจราชการหรือตรวจเยี่ยม โดยให้มีการดำเนินการอย่างเรียบง่ายและประหยัด เช่น
ไม่ต้องติดป้ายต้อนรับ ไม่มีของที่ระลึกหรือของฝาก เป็นต้น

๒.๓.๔ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องจุดเน้นด้านสุขภาพองค์รวม ของกระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจุดเน้นดังกล่าว เพื่อเป็นกรอบ
ทิศทางการขับเคลื่อนนโยบายด้านสุขภาพของกระทรวงศึกษาธิการ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างครอบคลุม
ในทุกมิติ ๒ ด้านหลัก ได้แก่

๑) บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับการสร้างเสริม
สุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพปัญญา สุขภาพสังคม ให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา
ในการดำเนินชีวิตได้ด้วยความผาสุก ผ่านกระบวนการสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพที่เชื่อมโยงกันในทุกมิติ
ได้แก่

สุขภาพกาย สร้างความตระหนักรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค
และสิทธิหน้าที่ในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน สามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมสุขภาพ
ที่ไม่เหมาะสมและพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น มีภูมิคุ้มกันที่ดี รู้เท่าทันกลยุทธ์
ทางการตลาดที่เป็นภัยต่อสุขภาพ มีวิจาร์ญาณในการเลือกรับข้อมูลที่ถูกต้องและการเลือกสินค้าหรือ
บริการที่ปลอดภัย และเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสุขภาพ

สุขภาพจิต ยกระดับการสร้างเสริมสุขภาพจิตเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเป้าไปสู่
การสร้างกระบวนการทางความคิดเชิงบวกที่ส่งผลต่อการสร้างภูมิคุ้มกันและยืดหยุ่นทางด้านจิตใจ
ตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม เคารพและเห็นคุณค่าในศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น สามารถปรับตัวและฟื้นฟูสุขภาพจิตของตนเองให้กลับสู่ภาวะปกติ
ได้อย่างรวดเร็ว พัฒนากลไกการเฝ้าระวังปัญหาสุขภาพจิต การให้การปรึกษา และการส่งต่อในสถานศึกษา
ทุกระดับ รวมทั้งการปรับทัศนคติในการขอรับการปรึกษาหรือการพบจิตแพทย์ให้เป็นเรื่องปกติที่สามารถ
ดูแล รักษา และฟื้นฟูได้อย่างเหมาะสม

สุขภาพปัญญา สร้างเสริมปัจจัยแห่งการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องอย่างมีสติ เรียนรู้
อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัย เข้าใจและแยกได้ในเหตุผลแห่งความดี
ความมีประโยชน์ นำไปสู่การมีจิตใจที่ดีงาม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีทัศนคติที่ถูกต้อง รู้เท่าทันความเป็นจริง
ของชีวิตและโลก สามารถคิดถูก คิดชอบและรู้จักแก้ทุกข้อขัดข้องด้วยปัญญา รวมทั้งมีความสุขจากการเป็นผู้ให้
และการทำความดีเพื่อผู้อื่นหรือส่วนรวม

สุขภาพสังคม สร้างเสริมปัจจัยแห่งความผาสุกให้เกิดขึ้นในสังคมทุกระดับ
ด้วยการร่วมสร้างสรรค์ความสงบสุข สันติ การอยู่ร่วมกันด้วยไมตรี มีเมตตากรุณา มีความรักให้แก่กัน
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความเสียสละ และการไม่เบียดเบียนกัน

๒) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี

ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบพื้นที่ ให้มีความมั่นคงและปลอดภัยในทุกมิติ
ลดความเสี่ยงจากโรคภัย อุบัติเหตุ และภัยคุกคามต่าง ๆ การมีพื้นที่สีเขียวเพื่อการผ่อนคลาย และพื้นที่
สำหรับการทำกิจกรรมทางสังคมที่สร้างสรรค์ และหลากหลาย มีการดำเนินการตามมาตรฐาน
ด้านสุขาภิบาล อาหารและน้ำ และมาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอย

๒.๔ แผนผังความเชื่อมโยงแผน ๓ ระดับ ของประเทศ สู่แผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๑. ความมั่นคง	๒. การสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	๔. การสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม	๕. การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๖. การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบบริหารจัดการภาครัฐ
แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)	๑. ประเด็นความมั่นคง	๓. การเกษตร ๕. การท่องเที่ยว ๖. พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ ๙. เขตเศรษฐกิจพิเศษ	๑๑. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ๑๒. การพัฒนาการเรียนรู้	๑๗. ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๒๐. การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ๒๑. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๒๓. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่า อยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่าง ยั่งยืน	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครอง ทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผล กระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมี ประสิทธิภาพและตอบโจทย์ ประชาชน
	นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	นโยบายที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของ ชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นโยบายที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหাজังหวัดชายแดน ภาคใต้ นโยบายที่ ๘ การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายา เสพติด นโยบายที่ ๑๐ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง ทางไซเบอร์				นโยบายที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	นโยบายที่ ๙ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัย การทุจริต
แผนระดับ ๓	แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙	๑. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ	๒. การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้าง ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	๓. การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๔. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา	๕. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๖. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหาร จัดการศึกษา
	แนวทางการภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐		๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริ การ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยว และบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง ๒. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้า เกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๓. ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค ๕. พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ภาคใต้ให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ของภาค	๖. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี		๔. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็น ระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน	
	แผนพัฒนาการศึกษากลุ่มภาคใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๕. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงในทุกมิติ	๓. การพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูงตรงตาม มาตรฐานอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงาน	๑. การพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเสริมสร้าง ทักษะมีทักษะที่เหมาะสมกับโลกในศตวรรษที่ ๒๑ ๒. การยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และศักยภาพตามพหุปัญญา		๔. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิ ตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	
	ประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐		๑. การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตร มูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ) ๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชน สู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง อย่างยั่งยืน ๓. การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCGการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับ เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสาร และพลังงาน เพื่อเป็นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มจังหวัด	๕. การพัฒนาสังคมผู้สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน		๕. การพัฒนาสังคมผู้สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	
	แผนพัฒนาการศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙		๒. การพัฒนากำลังคน ด้านทักษะ สมรรถนะการผลิต และพหุโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทาง การเกษตร ๓. ผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มี สมรรถนะสูง ด้านการท่องเที่ยว ๔. การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ ด้าน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG	๑. การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ ๒๑ และความสามารถของ พหุปัญญาให้กับประชากรทุกช่วงวัยเพื่อสร้าง กำลังคนสมรรถนะสูง	๕. การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน		

ส่วนที่ ๓

สภาวการณ์ด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

สภาวการณ์ด้านการศึกษาในระดับพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติทางการศึกษาในภาพรวม ปัจจัยและแนวโน้มต่าง ๆ ทั้งภายในประกอบด้วย กลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร รูปแบบการบริหาร ระบบการทำงาน บุคลากร ทักษะ และค่านิยมร่วม และภายนอกที่ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และกฎหมาย สถานทางการศึกษารวบรวม ประมวล เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาในพื้นที่ได้อย่างชัดเจนและสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้มีความสอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเนื้อหา ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ข้อมูลคุณภาพการศึกษา และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๓.๑ ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสถานศึกษา ๔,๓๑๑ โรง ครู ๕๑,๙๗๗ คน นักเรียน ๙๘๙,๓๕๕ คน และประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ในปี ๒๕๖๖ ที่ ๙.๓๙๔๐ ปี ซึ่งสูงกว่าระดับภาค คือ ๙.๐๗๙๖ และระดับประเทศ คือ ๘.๘๐๓๔ ปี โดยจังหวัดที่ประชากรมีปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด คือ จังหวัดสงขลา ๑๐.๐๕ ปี รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร คือ ๙.๕๗ ๙.๕๒ ๙.๑๑ และ ๘.๗๒ ปี ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนสูงสุด คือ ระดับประถมศึกษา (๖ - ๑๑ ปี) เท่ากับร้อยละ ๑๐๕.๘๖ รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (๑๒ - ๑๔ ปี) เท่ากับร้อยละ ๙๕.๑๕ ระดับก่อนประถมศึกษา (๓ - ๕ ปี) เท่ากับร้อยละ ๘๖.๐๗ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (๑๕ - ๑๗ ปี) เท่ากับร้อยละ ๘๐.๑๘ และระดับปวส. (๑๘ - ๑๙ ปี) เท่ากับร้อยละ ๑๙.๑๒ ตามลำดับ มีนักเรียนพิการ จำนวน ๒๑,๖๒๑ คน เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีนักเรียนพิการมากที่สุด จำนวน ๕,๙๑๘ คน รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา จำนวน ๕,๕๕๒ คน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๕,๔๑๑ คน จังหวัดพัทลุง จำนวน ๒,๓๘๕ คน และจังหวัดชุมพร จำนวน ๒,๓๕๕ คน ตามลำดับ มีเด็กตกหล่น จำนวน ๗๓,๑๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๒ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดพัทลุงมีเด็กตกหล่นมากที่สุด ร้อยละ ๑๐.๕๔ รองลงมาจังหวัดสงขลา ร้อยละ ๙.๕๒ จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ ๙.๑๔ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ ๗.๘๖ และจังหวัดชุมพร ร้อยละ ๔.๙๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๕ จำนวนสถานศึกษา ครู และผู้เรียน/นักเรียนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
ปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ จำแนกตามจังหวัด

หน่วย : แห่ง/คน

ปีการศึกษา	สถานศึกษา			ครู			นักเรียน		
	๒๕๖๔	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๔	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๔	๒๕๖๖	๒๕๖๗
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔,๓๑๑	๔,๓๓๙	๔,๓๑๑	๕๑,๙๗๗	๕๑,๙๗๗	๕๑,๙๗๗	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐
จังหวัดชุมพร	๕๕๖	๕๕๕	๕๕๕	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๕๓๒	๕๓๘	๕๓๕	๑๑,๙๓๐	๑๑,๙๓๐	๑๑,๙๓๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐
จังหวัดนครศรีธรรมราช	๑,๓๓๕	๑,๓๓๗	๑,๓๓๖	๑๑,๙๓๐	๑๑,๙๓๐	๑๑,๙๓๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐
จังหวัดพัทลุง	๕๒๐	๕๒๐	๕๒๐	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘	๕,๙๑๘	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐
จังหวัดสงขลา	๑,๐๗๘	๑,๐๗๙	๑,๐๗๗	๒๑,๕๕๐	๒๑,๕๕๐	๒๑,๕๕๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐	๑,๐๒๓,๖๒๐

ที่มา : สารสนเทศด้านการศึกษา ศูนย์ข้อมูลการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๘)

ตารางที่ ๑๖ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

หน่วย : ปีการศึกษาเฉลี่ย

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ประเทศ	๘.๔๖๒๒	๘.๗๙๐๔	๘.๘๐๓๔
ภาคใต้	๘.๗๙๑๕	๙.๐๕๗๔	๙.๐๗๙๖
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๙.๐๒๔๐	๙.๓๘๖๐	๙.๓๙๔๐
ชุมพร	๘.๙๘	๘.๗๒	๘.๗๒
สุราษฎร์ธานี	๘.๕๖	๘.๙๗	๙.๑๑
นครศรีธรรมราช	๘.๙	๙.๖๔	๙.๕๒
พัทลุง	๘.๙๑	๙.๕๓	๙.๕๗
สงขลา	๙.๗๗	๑๐.๐๗	๑๐.๐๕

ที่มา : กลุ่มบริหารข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

ตารางที่ ๑๗ ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจำแนกตาม
ระดับการศึกษา กลุ่มอายุ รายจังหวัด ปีการศึกษา ๒๕๖๖

จังหวัด		ระดับการศึกษา				
		ก่อน ประถมศึกษา (๓-๕ ปี)	ประถมศึกษา (๖-๑๑ ปี)	มัธยมศึกษา ตอนต้น (๑๒-๑๔ ปี)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช. (๑๕-๑๗ ปี)	ปวส. (๑๘-๑๙ ปี)
กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	ประชากรวัยเรียน	๑๕๔,๐๓๑	๓๖๙,๒๙๑	๑๙๖,๑๔๔	๑๙๘,๑๑๒	๑๒๙,๙๗๓
	นักเรียน/นักศึกษา	๑๓๒,๕๖๙	๓๙๐,๙๒๕	๑๘๖,๖๒๔	๑๕๘,๖๙๕	๒๔,๘๕๖
	ร้อยละของนักเรียน ต่อประชากรวัยเรียน	๘๖.๐๗	๑๐๕.๘๖	๙๕.๑๕	๘๐.๑๘	๑๙.๑๒
จังหวัดชุมพร	ประชากรวัยเรียน	๑๔,๓๘๕	๓๔,๑๔๐	๑๘,๔๔๗	๑๘,๔๖๓	๑๒,๔๐๘
	นักเรียน/นักศึกษา	๑๓,๘๒๑	๓๘,๙๔๕	๑๘,๔๕๕	๑๔,๘๖๗	๒,๐๒๔
	ร้อยละของนักเรียน ต่อประชากรวัยเรียน	๙๖.๐๘	๑๑๔.๐๗	๑๐๐.๐๔	๘๐.๕๒	๑๖.๓๑
จังหวัด สุราษฎร์ธานี	ประชากรวัยเรียน	๓๓,๙๐๐	๗๙,๙๒๘	๔๒,๘๓๑	๔๒,๙๙๙	๒๗,๐๘๗
	นักเรียน/นักศึกษา	๒๙,๘๓๓	๘๗,๕๙๔	๔๑,๑๖๕	๓๒,๘๖๕	๔,๐๔๘
	ร้อยละของนักเรียน ต่อประชากรวัยเรียน	๘๘.๐๐	๑๐๙.๕๙	๙๖.๑๑	๗๖.๔๓	๑๔.๙๔
จังหวัด นครศรีธรรมราช	ประชากรวัยเรียน	๔๕,๓๔๖	๑๐๙,๙๗๓	๕๘,๔๑๕	๕๘,๖๙๕	๓๘,๔๐๙
	นักเรียน/นักศึกษา	๓๘,๔๒๓	๑๑๒,๘๖๓	๕๕,๖๐๒	๔๙,๘๙๒	๗,๓๘๔
	ร้อยละของนักเรียน ต่อประชากรวัยเรียน	๘๔.๗๓	๑๐๒.๖๓	๙๕.๑๘	๘๕.๐๐	๑๙.๒๒

ที่มา : สารสนเทศทางการศึกษา ๒๕๖๖ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕

ตารางที่ ๑๗ ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจำแนกตามระดับการศึกษา กลุ่มอายุ รายจังหวัด ปีการศึกษา ๒๕๖๖ (ต่อ)

จังหวัด		ระดับการศึกษา				
		ก่อนประถมศึกษา (๓-๕ ปี)	ประถมศึกษา (๖-๑๑ ปี)	มัธยมศึกษาตอนต้น (๑๒-๑๔ ปี)	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (๑๕-๑๗ ปี)	ปวส. (๑๘-๑๙ ปี)
จังหวัดพัทลุง	ประชากรวัยเรียน	๑๔,๓๖๘	๓๕,๖๙๕	๑๙,๐๗๖	๑๙,๕๗๓	๑๒,๕๙๙
	นักเรียน/นักศึกษา	๑๐,๙๘๑	๓๕,๙๙๕	๑๘,๒๗๑	๑๕,๔๐๑	๒,๐๔๒
	ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียน	๗๖.๔๓	๑๐๐.๘๔	๙๕.๗๘	๗๘.๖๘	๑๖.๒๑
จังหวัดสงขลา	ประชากรวัยเรียน	๔๖,๐๓๒	๑๐๙,๕๕๕	๕๗,๓๗๕	๕๘,๓๘๒	๓๙,๔๗๐
	นักเรียน/นักศึกษา	๓๙,๕๑๑	๑๑๕,๕๒๘	๕๓,๑๓๑	๔๕,๘๒๔	๙,๓๕๘
	ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียน	๘๕.๘๓	๑๐๕.๔๕	๙๒.๖๐	๗๘.๔๙	๒๓.๗๑

ที่มา : สารสนเทศทางการศึกษา ๒๕๖๖ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕

ตารางที่ ๑๘ จำนวนนักเรียนพิการ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำแนกตามระดับชั้นและจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

หน่วย : คน

หน่วยงาน		กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร	สุราษฎร์ธานี	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	สงขลา
ระดับชั้น							
เตรียมอนุบาล	ปกติ	๖๑,๖๙๔	๕,๓๘๔	๑๒,๓๐๑	๑๘,๓๙๓	๘,๖๓๘	๑๖,๙๗๘
	พิการ	๐	-	๐	-	-	๐
ก่อนประถม	ปกติ	๑๓๑,๒๖๐	๑๓,๒๖๓	๒๘,๗๓๙	๓๘,๙๖๓	๑๑,๑๗๔	๓๙,๑๒๑
	พิการ	๒,๑๐๔	๒๕๕	๓๖๘	๖๗๕	๒๓๗	๕๖๙
ประถมต้น	ปกติ	๑๙๕,๔๒๔	๑๙,๐๖๓	๔๓,๔๐๒	๕๗,๔๐๑	๑๗,๙๖๐	๕๗,๕๙๘
	พิการ	๑,๓๐๘	๙๙	๒๗๕	๓๖๖	๙๐	๔๗๘
ประถมปลาย	ปกติ	๑๙๓,๗๙๒	๑๙,๓๓๙	๔๑,๑๑๒	๕๘,๔๐๗	๑๗,๖๑๑	๕๗,๓๒๓
	พิการ	๑๒,๘๒๒	๑,๑๕๖	๓,๗๙๘	๒,๖๙๗	๑,๕๕๕	๓,๖๑๖
มัธยมต้น	ปกติ	๑๘๖,๕๗๕	๑๗,๙๖๓	๔๐,๘๑๖	๕๕,๔๒๐	๑๘,๓๑๐	๕๔,๐๖๖
	พิการ	๔,๓๗๖	๖๙๐	๑,๒๙๒	๑,๓๐๙	๓๙๕	๖๙๐
มัธยมปลาย	ปกติ	๒๐๗,๑๙๒	๑๙,๔๔๓	๔๐,๖๘๕	๖๔,๑๔๑	๒๑,๐๐๖	๖๑,๙๓๗
	พิการ	๙๗๕	๑๕๑	๑๗๘	๓๕๘	๑๐๕	๑๘๓
สูงกว่ามัธยมปลาย	ปกติ	๒๕,๖๑๑	๑,๙๙๕	๔,๑๘๓	๗,๘๒๙	๒,๐๘๖	๙,๕๑๘
	พิการ	๓๖	๔	๗	๖	๓	๑๖
รวมปกติ		๑,๐๐๑,๕๕๘	๙๖,๔๕๐	๒๑๑,๒๓๘	๓๐๐,๕๕๔	๙๖,๗๘๕	๒๙๖,๕๒๑
รวมพิการ		๒๑,๖๒๑	๒,๓๕๕	๕,๙๑๘	๕,๔๑๑	๒,๓๘๕	๕,๕๕๒
รวมทั้งหมด		๑,๐๒๓,๑๖๙	๙๘,๘๐๕	๒๑๗,๑๕๖	๓๐๕,๙๖๕	๙๙,๑๗๐	๓๐๒,๐๗๓

ที่มา: ระบบศูนย์บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ ๑๙ สัดส่วนเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา จำแนกตามจังหวัด อายุ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

หน่วย : คน

หน่วยงาน	ประชากร ช่วงอายุ ๖ - ๑๘ ปี	นักเรียน ช่วงอายุ ๖ - ๑๘ ปี	ร้อยละ นักเรียน	จำนวน เด็กตกหล่น	ร้อยละ เด็กตก หล่น
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๘๓๙,๒๖๗	๗๖๖,๐๙๘	๙๑.๒๘	๗๓,๑๖๙	๘.๗๒
ชุมพร	๗๘,๓๘๔	๗๔,๕๓๕	๙๕.๐๙	๓,๘๔๙	๔.๙๑
สุราษฎร์ธานี	๑๘๑,๑๕๒	๑๖๖,๙๑๐	๙๒.๑๔	๑๔,๒๔๒	๗.๘๖
นครศรีธรรมราช	๒๔๙,๖๓๗	๒๒๖,๘๑๘	๙๐.๘๖	๒๒,๘๑๙	๙.๑๔
พัทลุง	๘๑,๙๒๖	๗๓,๒๙๕	๘๙.๔๖	๘,๖๓๑	๑๐.๕๔
สงขลา	๒๔๘,๑๖๘	๒๒๔,๕๔๐	๙๐.๔๘	๒๓,๖๒๘	๙.๕๒

ที่มา: ระบบศูนย์บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๓.๒ ข้อมูลคุณภาพการศึกษา

๓.๒.๑ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศในทุกปีการศึกษาและทุกรายวิชา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ พิจารณารายวิชา พบว่า วิชาภาษาไทย จังหวัดพัทลุง มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๖๒.๖๓) และจังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๕๔.๒๙) วิชาภาษาอังกฤษ จังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๓๙.๐๐) และจังหวัดพัทลุง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๓๓.๐๐) วิชาคณิตศาสตร์ จังหวัดพัทลุงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๓๓.๘๒) และจังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๒๘.๘๔) วิชาวิทยาศาสตร์ จังหวัดพัทลุงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๔๘.๕๖) และจังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๔๐.๓๐)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศในทุกปีการศึกษาและทุกรายวิชา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ พิจารณารายวิชา พบว่า วิชาภาษาไทย จังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๕๖.๖๖) และจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๕๐.๗๒) วิชาภาษาอังกฤษ จังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๓๓.๗๗) และพัทลุงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๒๙.๖๑) วิชาคณิตศาสตร์ จังหวัดสงขลา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๒๗.๙๔) และจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๒๔.๐๕) วิชาวิทยาศาสตร์ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๓๕.๗๐) และจังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๓๐.๒๒)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าระดับประเทศในทุกปีการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ พิจารณารายวิชา พบว่า วิชาภาษาไทย จังหวัดชุมพร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๔๕.๗๒) และจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๔๑.๑๕) วิชาสังคมฯ จังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๓๘.๓๕) และจังหวัดสงขลา มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๓๒.๔๐) วิชาภาษาอังกฤษ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๒๙.๓๓) และพัทลุงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ($\bar{X}$ = ๒๑.๕๙) วิชาคณิตศาสตร์ จังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๗ ($\bar{X}$ = ๒๓.๕๕) และจังหวัดพัทลุงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๑๘.๖๕) วิชาวิทยาศาสตร์ จังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๒๙.๙๓) และจังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๖ ($\bar{X}$ = ๒๗.๔๐)

ตารางที่ ๒๐ การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๕ – ๒๕๖๗ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำแนกตามรายวิชาและจังหวัด

รายวิชา		ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)						
		ระดับประเทศ	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร	สุราษฎร์ธานี	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	สงขลา
ภาษาไทย	๒๕๖๕	๕๓.๘๙	๕๖.๔๙	๕๗.๖๕	๕๗.๒๗	๕๗.๐๐	๕๘.๙๖	๕๔.๒๙
	๒๕๖๖	๕๗.๓๐	๕๙.๖๐	๖๐.๑๔	๕๙.๗๗	๖๐.๖๐	๖๒.๖๗	๕๗.๕๑
	๒๕๖๗	๕๔.๒๐	๕๖.๗๑	๕๗.๕๕	๕๖.๗๘	๕๗.๒๑	๕๙.๓๒	๕๕.๐๙
ภาษาอังกฤษ	๒๕๖๕	๓๗.๖๒	๓๗.๙๘	๓๘.๐๐	๓๘.๗๔	๓๖.๗๐	๓๗.๐๘	๓๘.๕๕
	๒๕๖๖	๓๗.๓๒	๓๗.๔๔	๓๘.๑๗	๓๗.๑๘	๓๗.๑๕	๓๗.๑๓	๓๗.๗๑
	๒๕๖๗	๓๓.๔๙	๓๓.๓๗	๓๓.๘๖	๓๓.๔๔	๓๒.๖๓	๓๓.๐๐	๓๓.๙๖
คณิตศาสตร์	๒๕๖๕	๒๘.๐๖	๒๙.๗๓	๓๐.๐๐	๓๐.๒๑	๒๙.๘๐	๓๑.๐๐	๒๘.๘๔
	๒๕๖๖	๒๙.๙๖	๓๑.๒๖	๓๑.๒๑	๓๐.๖๔	๓๑.๕๗	๓๓.๘๒	๓๐.๖๙
	๒๕๖๗	๒๙.๒๑	๓๐.๙๐	๓๑.๖๙	๓๐.๔๗	๓๑.๑๓	๓๒.๕๙	๓๐.๑๘
วิทยาศาสตร์	๒๕๖๕	๓๙.๓๔	๔๑.๔๐	๔๒.๔๐	๔๑.๕๔	๔๑.๕๕	๔๓.๒๑	๔๐.๓๐
	๒๕๖๖	๔๐.๗๕	๔๒.๗๒	๔๓.๔๖	๔๒.๒๑	๔๓.๑๖	๔๕.๕๕	๔๑.๕๘
	๒๕๖๗	๔๒.๘๗	๔๕.๓๘	๔๖.๖๘	๔๔.๖๘	๔๕.๖๕	๔๘.๕๖	๔๔.๑๗
เฉลี่ยรวม	๒๕๖๕	๓๙.๗๓	๔๑.๔๐	๔๒.๒๖	๔๑.๙๔	๔๑.๒๕	๔๒.๕๖	๔๐.๕๐
	๒๕๖๖	๔๑.๓๓	๔๒.๗๖	๔๓.๒๕	๔๒.๔๕	๔๓.๑๒	๔๔.๗๙	๔๑.๘๗
	๒๕๖๗	๓๙.๙๔	๔๑.๔๐	๔๒.๒๖	๔๑.๙๔	๔๑.๒๕	๔๒.๕๖	๔๐.๕๐

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ตารางที่ ๒๑ การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๕ – ๒๕๖๗ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามรายวิชาและจังหวัด

รายวิชา		ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)						
		ระดับประเทศ	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร	สุราษฎร์ธานี	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	สงขลา
ภาษาไทย	๒๕๖๕	๕๒.๙๕	๕๕.๒๖	๕๖.๖๖	๕๔.๕๔	๕๖.๑๐	๕๕.๖๒	๕๔.๑๕
	๒๕๖๖	๕๐.๗๓	๕๒.๑๖	๕๒.๙๗	๕๒.๗๙	๕๓.๐๘	๕๑.๖๙	๕๐.๙๕
	๒๕๖๗	๔๘.๙๓	๕๑.๑๘	๕๑.๓๓	๕๐.๗๒	๕๑.๗๘	๕๑.๑๕	๕๐.๙๕
ภาษาอังกฤษ	๒๕๖๕	๓๒.๐๕	๓๒.๒๓	๓๑.๘๒	๓๑.๗๙	๓๑.๗๒	๓๑.๒๖	๓๓.๗๗
	๒๕๖๖	๓๑.๗๖	๓๑.๕๗	๓๑.๖๕	๓๑.๔๗	๓๑.๓๒	๓๐.๕๐	๓๒.๑๙
	๒๕๖๗	๓๐.๙๓	๓๐.๖๖	๓๐.๒๖	๓๐.๖๒	๓๐.๔๔	๒๙.๖๑	๓๑.๓๙
คณิตศาสตร์	๒๕๖๕	๒๔.๓๙	๒๕.๒๓	๒๔.๗๐	๒๔.๐๕	๒๕.๔๖	๒๔.๗๐	๒๖.๔๕
	๒๕๖๖	๒๕.๓๘	๒๖.๕๑	๒๕.๔๖	๒๕.๗๘	๒๗.๒๕	๒๕.๙๔	๒๖.๘๗
	๒๕๖๗	๒๖.๕๓	๒๗.๔๗	๒๖.๕๒	๒๖.๓๙	๒๘.๒๖	๒๗.๒๗	๒๗.๙๔
วิทยาศาสตร์	๒๕๖๕	๓๓.๓๒	๓๔.๒๖	๓๔.๖๖	๓๓.๙๐	๓๔.๕๓	๓๓.๗๔	๓๔.๓๓
	๒๕๖๖	๓๐.๐๐	๓๐.๖๘	๓๐.๒๒	๓๐.๔๙	๓๐.๙๕	๓๐.๓๖	๓๐.๘๓
	๒๕๖๗	๓๔.๒๒	๓๕.๑๔	๓๕.๒๘	๓๔.๖๔	๓๕.๗๐	๓๔.๕๘	๓๕.๑๘
เฉลี่ยรวม	๒๕๖๕	๓๕.๖๘	๓๖.๗๕	๓๖.๙๖	๓๖.๐๗	๓๖.๙๕	๓๖.๓๓	๓๗.๑๘
	๒๕๖๖	๓๔.๔๗	๓๕.๒๓	๓๕.๐๘	๓๕.๑๓	๓๕.๖๕	๓๔.๖๒	๓๕.๒๑
	๒๕๖๗	๓๕.๑๕	๓๖.๑๑	๓๕.๘๕	๓๕.๕๙	๓๖.๕๕	๓๕.๖๕	๓๖.๓๗

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ตารางที่ ๒๒ การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำแนกตามรายวิชาและจังหวัด

รายวิชา		ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)						
		ระดับประเทศ	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร	สุราษฎร์ธานี	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	สงขลา
ภาษาไทย	๒๕๖๕	๔๔.๐๙	๔๕.๓๙	๔๕.๗๒	๔๖.๘๐	๔๖.๔๘	๔๔.๑๘	๔๓.๘๖
	๒๕๖๖	๔๐.๗๘	๔๒.๒๘	๔๒.๕๐	๔๑.๑๕	๔๓.๒๐	๔๑.๖๘	๔๒.๒๘
	๒๕๖๗	๔๒.๒๑	๔๔.๔๑	๔๓.๗๑	๔๓.๑๑	๔๕.๑๐	๔๓.๗๔	๔๕.๐๑
สังคมฯ	๒๕๖๕	๓๓.๐๐	๓๓.๐๔	๓๓.๔๖	๓๓.๖๕	๓๓.๓๗	๓๒.๕๐	๓๒.๔๐
	๒๕๖๖	๓๓.๐๙	๓๓.๙๔	๓๓.๘๕	๓๓.๓๗	๓๔.๒๖	๓๓.๔๙	๓๔.๑๑
	๒๕๖๗	๓๕.๗๗	๓๖.๙๐	๓๕.๗๓	๓๕.๗๐	๓๖.๖๒	๓๖.๐๓	๓๘.๓๕
ภาษาอังกฤษ	๒๕๖๕	๒๓.๔๔	๒๒.๙๐	๒๓.๑๐	๒๓.๓๖	๒๓.๐๒	๒๑.๕๙	๒๓.๐๙
	๒๕๖๖	๒๖.๑๙	๒๖.๐๖	๒๔.๘๘	๒๔.๙๑	๒๖.๐๖	๒๔.๕๕	๒๗.๑๖
	๒๕๖๗	๓๐.๖๑	๓๑.๓๖	๒๘.๓๕	๒๙.๓๓	๓๐.๘๔	๒๘.๑๑	๒๔.๗๒
คณิตศาสตร์	๒๕๖๕	๒๑.๖๑	๒๑.๒๙	๒๐.๙๙	๒๒.๒๘	๒๑.๘๖	๒๐.๒๗	๒๐.๖๗
	๒๕๖๖	๑๙.๙๖	๒๐.๒๒	๒๐.๑๑	๑๙.๒๗	๒๐.๗๕	๑๘.๖๕	๒๐.๗๔
	๒๕๖๗	๒๑.๗๖	๒๒.๐๙	๒๐.๕๘	๒๐.๔๑	๒๒.๒๐	๒๑.๔๒	๒๓.๕๕
วิทยาศาสตร์	๒๕๖๕	๒๘.๐๘	๒๘.๐๔	๒๘.๓๗	๒๘.๙๕	๒๘.๒๖	๒๗.๔๓	๒๗.๔๐
	๒๕๖๖	๒๙.๐๙	๒๙.๒๘	๒๙.๙๓	๒๘.๘๖	๒๙.๔๘	๒๘.๐๒	๒๙.๕๗
	๒๕๖๗	๒๘.๙๕	๒๙.๐๙	๒๘.๗๕	๒๘.๔๙	๒๙.๐๒	๒๘.๔๑	๒๙.๘๐
เฉลี่ยรวม	๒๕๖๕	๓๐.๐๔	๓๐.๑๓	๓๐.๓๓	๓๑.๐๑	๓๐.๖๐	๒๙.๑๙	๒๙.๔๘
	๒๕๖๖	๒๙.๘๒	๓๐.๓๖	๓๐.๒๕	๒๙.๕๑	๓๐.๗๕	๒๙.๒๘	๓๐.๗๗
	๒๕๖๗	๒๙.๒๗	๒๙.๘๖	๒๘.๓๕	๒๘.๔๘	๒๙.๖๗	๒๘.๔๙	๒๙.๑๐

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๓.๒.๒ การประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) รวม ๒ ด้าน ต่ำกว่าระดับประเทศในทุกปีการศึกษา (ปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗) โดยจังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๖ ร้อยละ ๕๙.๑๔ และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๔๙.๔๗ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคณิตศาสตร์ จังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๖ ร้อยละ ๕๓.๙๘ จังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๔๓.๕๒ ด้านภาษาไทย จังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในปี ๒๕๖๖ ร้อยละ ๖๔.๓๑ จังหวัดสงขลามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๕๒.๐๖

ตารางที่ ๒๓ ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ จำแนกตามจังหวัด

หน่วยงาน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลประเมินย้อนหลัง ๓ ปี								
	ด้านคณิตศาสตร์			ด้านภาษาไทย			รวม ๒ ด้าน		
	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
รวมทั้งประเทศ	๔๙.๑๒	๕๒.๙๗	๕๔.๔๑	๕๕.๘๖	๖๒.๕๘	๖๑.๒๑	๕๒.๕๐	๕๗.๗๘	๕๗.๘๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔๕.๕๗	๕๐.๑๖	๕๐.๘๓	๕๓.๘๘	๖๑.๖๑	๕๘.๖๐	๔๙.๗๓	๕๕.๘๙	๕๔.๗๒
ชุมพร	๔๘.๔๒	๕๓.๙๘	๕๒.๔๖	๕๕.๘๙	๖๔.๓๑	๕๙.๔๗	๕๒.๑๕	๕๙.๑๔	๕๕.๙๖
สุราษฎร์ธานี	๔๖.๒๒	๔๙.๔๙	๔๙.๒๙	๕๕.๖๔	๖๒.๖๗	๕๗.๓๓	๕๐.๙๓	๕๖.๐๘	๕๓.๓๒
นครศรีธรรมราช	๔๕.๔๒	๕๐.๘๙	๕๓.๐๖	๕๓.๕๐	๖๒.๖๒	๖๑.๓๓	๔๙.๔๗	๕๖.๗๕	๕๗.๒๐
พัทลุง	๔๗.๗๕	๕๓.๐๒	๕๓.๑๘	๕๕.๔๗	๖๒.๖๑	๕๙.๑๕	๕๑.๑๑	๕๕.๘๙	๕๖.๑๖
สงขลา	๔๓.๕๒	๔๗.๖๗	๔๘.๔๗	๕๒.๐๖	๕๘.๗๐	๕๖.๔๐	๔๗.๗๙	๕๓.๑๙	๕๒.๔๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๓.๒.๓ ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) รวมทั้ง ๒ ด้าน ต่ำกว่าระดับประเทศในทุกปีการศึกษา (ปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖) โดยในปีการศึกษา ๒๕๖๗ พบว่า มีคะแนนลดลงเล็กน้อย (-๑.๗๗) จากปีการศึกษา ๒๕๖๖ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดพัทลุง มีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกปี ในปีการศึกษา ๒๕๖๗ จังหวัดพัทลุงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าประเทศและสูงสุด มีคะแนนเฉลี่ย ๘๐.๐๒ รองลงมาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีคะแนนเฉลี่ย ๗๙.๖๐

ตารางที่ ๒๔ ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ จำแนกตามจังหวัด

หน่วยงาน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการประเมินความสามารถด้านการอ่าน								
	การอ่านออกเสียง			การอ่านรู้เรื่อง			รวมทั้ง ๒ ด้าน		
	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
รวมทั้งประเทศ	๗๗.๓๘	๗๙.๙๓	๘๐.๒๘	๗๗.๑๙	๗๘.๐๖	๗๗.๑๖	๗๗.๒๘	๗๙.๐๐	๗๘.๗๒
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๗๗.๒๙	๗๙.๖๐	๗๘.๕๙	๗๖.๙๘	๗๗.๘๐	๗๕.๒๗	๗๗.๑๔	๗๘.๗๐	๗๖.๙๓
ชุมพร	๘๑.๑๐	๘๑.๕๗	๗๘.๖๕	๗๙.๗๘	๘๐.๕๑	๗๕.๗๒	๘๐.๔๔	๘๑.๐๔	๗๗.๑๙
สุราษฎร์ธานี	๗๖.๕๑	๗๙.๔๑	๗๕.๒๘	๗๖.๖๗	๗๘.๗๓	๗๓.๖๑	๗๖.๕๙	๗๙.๐๗	๗๔.๔๕
นครศรีธรรมราช	๘๐.๐๕	๘๑.๔๔	๘๒.๑๐	๗๘.๓๘	๗๗.๗๘	๗๗.๑๐	๗๙.๒๒	๗๙.๖๑	๗๖.๖๐
พัทลุง	๗๕.๙๘	๘๑.๘๙	๘๒.๙๖	๗๔.๒๑	๗๗.๑๖	๗๗.๐๗	๗๕.๑๒	๗๙.๕๓	๘๐.๐๒
สงขลา	๗๔.๒๘	๗๖.๔๕	๗๖.๕๑	๗๕.๘๔	๗๖.๒๕	๗๔.๑๓	๗๕.๐๖	๗๖.๓๕	๗๕.๓๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๓.๓ การวิเคราะห์ SWOT การพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ในพื้นที่ ๕ จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา) โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง และ จุดอ่อน) Model และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาส และ อุปสรรค) ซึ่งมีผลวิเคราะห์ดังนี้

● จุดแข็ง (Strength)

๑) ด้านโอกาสทางการศึกษา

(๑) ประชากรในพื้นที่ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเกษตรกรรมสามารถผลิตพืชเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นจุดเด่นสำคัญของพื้นที่

(๒) มีนโยบายที่เน้นการเข้าถึงการศึกษาของกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม รวมถึงผู้ด้อยโอกาส เด็กพิการ และครอบครัวที่มีรายได้น้อย

(๓) มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและโดดเด่นในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำมาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

(๔) มีการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลาย เช่น หลักสูตรการเกษตร การท่องเที่ยว และการพัฒนาผู้ด้อยโอกาส และสอดคล้องกับชุมชนเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่

๒) ด้านคุณภาพการศึกษา

(๑) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรสูงขึ้น

(๒) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สูงกว่าระดับประเทศทุกรายวิชาและมีแนวโน้มสูงขึ้น

(๓) มีสถาบันการศึกษาที่หลากหลายครอบคลุมทุกประเภท (การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย) ทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษา

(๔) มีต้นแบบโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพระดับประเทศที่นักเรียน นักศึกษามาเรียน

(๕) ครูและบุคลากรส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ ทำให้มีความเข้าใจในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของจังหวัด

๓) ด้านประสิทธิภาพการบริหาร

(๑) มีระบบติดตามและประเมินผลที่ต่อเนื่อง

(๒) ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในบริบทท้องถิ่น

(๓) ได้รับการสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔) ด้านเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

เครือข่ายการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีความเข้มแข็งเนื่องจากทุกภาคส่วน ตั้งแต่ภาครัฐ เอกชน องค์กรท้องถิ่น และภาคประชาสังคม มีความร่วมมือช่วยส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ

● จุดอ่อน (Weaknesses)

๑) ด้านโอกาสทางการศึกษา

(๑) ระบบการแนะแนวการศึกษา ขาดความเข้มแข็งและต่อเนื่อง

(๒) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่เข้มแข็ง

(๓) ขาดความเชื่อมโยงของระบบการติดตามนักเรียนที่หลุดออกจากระบบการศึกษา

(๔) ความพร้อมของสถานศึกษาในแต่ละพื้นที่ มีความแตกต่างกัน ส่งผลต่อการเข้าถึงทางการศึกษา

๒) ด้านคุณภาพการศึกษา

(๑) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ต่ำกว่าระดับประเทศในวิชาภาษาอังกฤษ

(๒) ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ ต่ำกว่าระดับประเทศ

(๓) ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ต่ำกว่าระดับประเทศ

(๔) ขาดแคลนครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านนักจิตวิทยา และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น ด้านการเงิน ธุรการ และบุคคล

(๕) ครูและบุคลากรบางส่วนยังขาดการพัฒนาทักษะที่สำคัญ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(๓) ด้านประสิทธิภาพการบริหาร

- (๑) การกระจายอำนาจไม่เพียงพอและการบูรณาการข้อมูลไม่ต่อเนื่อง
- (๒) โรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า
- (๓) กฎระเบียบการบริหารงานยังไม่ยืดหยุ่นเพียงพอ

๔) ด้านเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

ขาดการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

● โอกาส (Opportunities)

๑) ด้านกฎหมาย

กฎหมายและนโยบายด้านการศึกษาในระดับชาติและระดับจังหวัดสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน และการจัดการศึกษาที่ตอบโจทย์ท้องถิ่นและลดความเหลื่อมล้ำ

๒) ด้านการเมือง

รัฐบาลให้ความสำคัญและมีนโยบายเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่

๓) ด้านเศรษฐกิจ

- (๑) การขยายตัวของเศรษฐกิจในอาเซียน สร้างโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรอาชีพ
- (๒) การเติบโตของภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว
- (๓) มีการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของพื้นที่ที่สามารถสร้างงานสร้างอาชีพและสร้างรายได้ เช่น การเกษตร การประมง การบริการ และการท่องเที่ยว

๔) ด้านสังคม

- (๑) ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๒) ความร่วมมือจากชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ
- (๓) ประชาชน ชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ มีความพร้อมในด้านการสนับสนุนการศึกษา และให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาและให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

๕) ด้านสิ่งแวดล้อม

- (๑) มีแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติที่หลากหลาย เช่น ป่าชายเลน อุทยาน และแหล่งประวัติศาสตร์
- (๒) สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสิ่งแวดล้อม

๖) ด้านเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้ เช่น ระบบดิจิทัลและออนไลน์

● อุปสรรค (Threats)

๑) ด้านกฎหมาย

การกระจายอำนาจและการบริหารจัดการศึกษาที่ไม่เพียงพอ ส่งผลให้การบริหารจัดการในพื้นที่ยังคงต้องพึ่งพานโยบายจากส่วนกลาง

๒) ด้านการเมือง

การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอาจส่งผลกระทบต่อความไม่ต่อเนื่องในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่

๓) ด้านเศรษฐกิจ

- (๑) ความยากจนในบางพื้นที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ
- (๒) การเปลี่ยนแปลงตลาดแรงงานรวดเร็ว ทำให้หลักสูตรปรับตัวไม่ทัน
- (๓) การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานที่รวดเร็ว ทำให้หลักสูตรปรับตัวไม่ทัน

๔) ด้านสังคม

- (๑) ปัญหาสังคม/ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (ยาเสพติด, ภัยไซเบอร์, ภัยพิบัติธรรมชาติ, โรคอุบัติใหม่ ฯลฯ) ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- (๒) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร เช่น ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น
- (๓) ประชากรในวัยเรียนมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ทำให้มีโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มขึ้น
- (๔) ประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นและอัตราการเกิดลดลงส่งผลต่อจำนวนแรงงานและความพร้อมของทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว

๕) ด้านสิ่งแวดล้อม

- (๑) ภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
- (๒) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกระทบกลุ่มเปราะบาง

๖) ด้านเทคโนโลยี

ระบบอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

ส่วนที่ ๔

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๔.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“ศูนย์กลางการศึกษา ผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง พัฒนาเศรษฐกิจสู่สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน”

๔.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ให้ประชากรทุกช่วงวัยมีความสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญาของประชากร
 - ๓) ส่งเสริม สนับสนุน การเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการเกษตรที่ทันสมัยและมูลค่าสูง
 - ๔) ผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
 - ๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG
- ๖) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๔.๓ เป้าประสงค์รวม (Goal)

- ๑) ประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒) ประชากรได้รับการศึกษาตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญาของประชากร
- ๓) กำลังคนมีทักษะ สมรรถนะด้านการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
 - ๔) กำลังคนมีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว
 - ๕) กำลังคนมีทักษะและสมรรถนะ สามารถพัฒนาและขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
- ๖) ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมที่เป็นสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๔ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์รวม

- ๑) ร้อยละประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒) ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญา
- ๓) ร้อยละกำลังคนมีทักษะ สมรรถนะด้านการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
 - ๔) ร้อยละของกำลังคนมีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว
 - ๕) ร้อยละของกำลังคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะและสมรรถนะสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG
- ๖) ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

- ๑) การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และความสามารถของพหุปัญญาให้กับประชากรทุกช่วงวัยเพื่อสร้างกำลังคนสมรรถนะสูง
- ๒) การพัฒนากำลังคน ด้านทักษะ สมรรถนะการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
- ๓) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว
- ๔) การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ ด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
- ๕) การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขสบายและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๔.๖ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์รายประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และความสามารถของพหุปัญญาให้กับประชากรทุกช่วงวัยเพื่อสร้างกำลังคนสมรรถนะสูง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ประชากรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาความสามารถของพหุปัญญาให้สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นกำลังคนสมรรถนะสูง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละประชากรได้รับการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
๒. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาความสามารถของพหุปัญญา

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ให้ประชากรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทุกมิติ
๒. ส่งเสริม สนับสนุน การคัดกรองและพัฒนาศักยภาพ ประชากรตามความสามารถของพหุปัญญา
๓. ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคน ด้านทักษะ สมรรถนะการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. กำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่
๒. ผลผลิตทางการเกษตรได้รับการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละกำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่
๒. ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา

กลยุทธ์

๑. พัฒนากำลังคนให้มีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. กำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีสมรรถนะสูง
๒. กำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกำลังคนด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านการพัฒนามีสมรรถนะสูงขึ้น
๒. ร้อยละของกำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะด้านการท่องเที่ยว
๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ ด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

กำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

ตัวชี้วัด

ร้อยละกำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG
๒. ส่งเสริมและพัฒนากำลังแรงงานหรือผู้ประกอบการ ให้มีสมรรถนะด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ประชากรเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ประชากรมีจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ร้อยละของประชากรมีจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย
๒. เสริมสร้างการรับรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยงสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับบททวน ปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

วิสัยทัศน์	“ศูนย์กลางการศึกษา ผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง พัฒนาเศรษฐกิจ สู่สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน”					
พันธกิจ	๑. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ให้ประชากรทุกช่วงวัยมีความสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต	๒. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาตาม ความ ต้องการ และความสามารถของพหุปัญญาของประชากร	๓. ส่งเสริม สนับสนุน การเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการเกษตรที่ทันสมัยและมูลค่าสูง	๔. ผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน	๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG	๖. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
เป้าประสงค์รวม	๑. ประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต	๒. ประชากรได้รับการศึกษาตามความต้องการและความสามารถของพหุปัญญาของประชากร	๓. กำลังคนมีทักษะ สมรรถนะด้านการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	๔. กำลังคนมีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว	๕. กำลังคนมีทักษะและสมรรถนะสามารถพัฒนาและขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG	๖. ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมที่เป็นสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัดเป้าประสงค์รวม	๑. ร้อยละประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต	๒. ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต	๓. ร้อยละกำลังคนมีทักษะ สมรรถนะด้านการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	๔. ร้อยละของกำลังคนมีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว	๕. ร้อยละของกำลังคนที่ได้รับการพัฒนาทักษะและสมรรถนะสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG	๖. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นยุทธศาสตร์	๑. การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และความสามารถของพหุปัญญาให้กับประชากรทุกช่วงวัยเพื่อสร้างกำลังคนสมรรถนะสูง	๒. การพัฒนากำลังคน ด้านทักษะสมรรถนะการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	๓. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูงด้านการท่องเที่ยว	๔. การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะ ด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG	๕. การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สู่ สังคม เป็น สุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	
เป้าประสงค์	๑. ประชากรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และได้รับการพัฒนาความสามารถของพหุปัญญาให้สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นกำลังคนสมรรถนะสูง	๑. กำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูงพร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่ ๒. ผลผลิตทางการเกษตรได้รับการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง	๑. กำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีสมรรถนะสูง ๒. กำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว	กำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะสมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG	๑.ประชากรเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒.ประชากรมีจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	
ตัวชี้วัด	๑. ร้อยละประชากรได้รับการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ๒. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาความสามารถของพหุปัญญา	๑. ร้อยละกำลังคนมีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้ เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่ ๒. ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา (ร้อยละ ๕)	๑. ร้อยละของกำลังคนด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านการพัฒนามีสมรรถนะสูงขึ้น ๒. ร้อยละของกำลังคนด้านการท่องเที่ยวมีแนวคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว	ร้อยละกำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยี ชีวภาพ งานวิจัย และนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG	๑. ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. ร้อยละของประชากรมีจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	
กลยุทธ์	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ให้ประชากรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทุกมิติ ๒. ส่งเสริม สนับสนุน การคัดกรองและพัฒนาศักยภาพ ประชากรตามความสามารถของพหุปัญญา ๓. ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครัวเรือน และชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน	๑. พัฒนากำลังคนให้มีทักษะ และสมรรถนะสูง พร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่ ๒. ส่งเสริม สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง	๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะด้านการท่องเที่ยว ๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว	๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านงานวิจัยและนวัตกรรม ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG ๒. ส่งเสริมและพัฒนากำลังแรงงานหรือผู้ประกอบการ ให้มีสมรรถนะด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG	๑. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ๒. เสริมสร้างการรับรู้ความเข้าใจความตระหนัก และส่งเสริมจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	

ส่วนที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาสู่การปฏิบัติ

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัดโดยกำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัดในระดับภาคแบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหาและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคและกลุ่มจังหวัดได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ภายใต้กรอบแนวคิดของความเชื่อมโยงแผนทั้ง ๓ ระดับ เป้าหมายและการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๗๓) นโยบายรัฐบาล นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติทางการศึกษาในภาพรวม ปัจจัยและแนวโน้มต่าง ๆ ทั้งภายในประกอบด้วย กลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร รูปแบบการบริหาร ระบบการทำงาน บุคลากร ทักษะ และค่านิยมร่วม และภายนอกที่ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และกฎหมายพื้นฐานทางการศึกษา รวบรวมประมวล เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาในพื้นที่ได้อย่างชัดเจนและสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้มีความสอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการที่จะให้แผนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ต้องอาศัยการบูรณาการจากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาระดับภาคสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดผลและเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

๑. ทบทวนแผนพัฒนาการศึกษาภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เพื่อปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสำคัญใหม่ที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้มีความสมบูรณ์ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนและถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม โดยยึดกรอบความคิดจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องมาใช้วิเคราะห์กำหนดแผนงาน/โครงการที่มีความสำคัญ เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๗๐ ในการขอตั้งงบประมาณให้รองรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับไว้ภายใต้แผนพัฒนาฯ

๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษาทุกสังกัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยการแปลงวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ กลุ่มโครงการ และกิจกรรมที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ชัดเจนในแต่ละปีงบประมาณ รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

๓. กำหนดกลไกการบริหารจัดการ ซึ่งประกอบด้วย

๓.๑ แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมีหน้าที่ระดมความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับบริบทสำคัญใหม่ที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาคสู่การปฏิบัติ โดยมีหน้าที่ดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาคสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

๓.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับ ติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมีหน้าที่กำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๓.๔ แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยมีหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะระดมความคิดเห็น รวมทั้งจัดทำแผนงาน โครงการให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศทิศทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคและจังหวัด นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่

๔. สร้างความเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างสำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค และเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับแผนหรือจัดทำแผนพัฒนาและยกระดับการศึกษาในระยะต่อไป

๕. สร้างการรับรู้กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ จุดเน้น เป้าหมายการพัฒนาการศึกษาในระดับภาคและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผน ๓ ระดับ รวมทั้งนโยบายและบริบทสำคัญใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้กับบุคลากรของหน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่

๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ ในการปฏิบัติงานด้วยเทคนิควิธีการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

๗. การติดตามและประเมินผลโดยให้ความสำคัญกับการติดตามความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนแต่ละยุทธศาสตร์ซึ่งพิจารณาจากตัวชี้วัดภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ มากำหนดเกณฑ์ในการประเมินผล เพื่อสะท้อนผลการดำเนินงานที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

ภาคผนวก

ประกาศสำนักงานศึกษาธิการภาค ๕
เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

.....

ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา ในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อ ๕ กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการภาค ปฏิบัติภารกิจ ของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนด ยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด นโยบายและยุทธศาสตร์ ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาคมีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาประเทศ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของพื้นที่ รวมทั้งมีการบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จึงแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำ แผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๑. นายสุรศักดิ์ อินศรีไกร	ศึกษาธิการภาค
สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	ประธานคณะทำงาน
๒. นายรัชพร วรรณคำ	รองศึกษาธิการภาค
สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	รองประธานคณะทำงาน
๓. นางภักชดา เสรีรัตน์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการศึกษา
(นักวิชาการศึกษาเชี่ยวชาญ)
สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	คณะทำงาน
๔. นางจุไลวรรณ ไกรมาก	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชุมพร	คณะทำงาน
๕. นางจันทร์หา แก้ว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชุมพร เขต ๒	คณะทำงาน
๖. นางขวัญศิริ กองช่าง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชุมพร เขต ๒	คณะทำงาน

๗. นางสาวพนมพร...

๗. นางสาวพนมพร ภู่น้อย	นักวิชาการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด ชุมพร	คณะทำงาน
๘. นายศุภชัย จันทร์ประดิษฐ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพไชยา วิทยาลัยการอาชีพไชยา	คณะทำงาน
๙. นางณัฐฉิณันท์ ขลุคสกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต ๓	คณะทำงาน
๑๐. นางสาวศศิตา โลภถวิล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร	คณะทำงาน
๑๑. นางวัลภรณ์ วณิชชาภิวงศ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต ๑	คณะทำงาน
๑๒. นางสาวขวัญหญิง มั่นสะอาด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต ๒	คณะทำงาน
๑๓. นางสาวรสุ รุ่งจิตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	คณะทำงาน
๑๔. นางสาวนิธิตา สุทธิพันธ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด สุราษฎร์ธานี	คณะทำงาน
๑๕. นายประยูร เงินพรหม	ประธานหอการค้าจังหวัดนครศรีธรรมราช หอการค้าจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๑๖. นางทิพรัตน์ ศรีสุภา	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓	คณะทำงาน
๑๗. นายสุริยนต์ ไร่ขาว	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการพิเศษ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๒ นครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๑๘. นางสาวรัตนภรณ์ หนูแก้ว	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๑๙. นายชัยยศ อลงกตกิตติคุณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๒๐. นางณภาพัช ราโชภาณูจน์	หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด นครศรีธรรมราช	คณะทำงาน

๒๑. นางสาวภัควดี ศรีศักดิ์ดา	นักวิชาการศึกษานำนาญการ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด นครศรีธรรมราช	คณะทำงาน
๒๒. นางรัชนก คงเทพ	รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพัทลุง ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพัทลุง	คณะทำงาน
๒๓. นางสาวศิณัญญา ศรีเกตุ	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พัทลุง เขต ๑	คณะทำงาน
๒๔. นายทีปวิทย์ ศรีอินทร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพัทลุง	คณะทำงาน
๒๕. นางสาวปวีณา สอวัฒนชาติ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพัทลุง	คณะทำงาน
๒๖. นายอนันต์ สาโร	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา	คณะทำงาน
๒๗. นางฐิตาญ สรรพสิน	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต ๑	คณะทำงาน
๒๘. นางสาวปณณฎาภัทร เกษตรสุนทร	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล	คณะทำงาน
๒๙. ว่าที่ร้อยตรีอนุชาติ จูวัตร	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต ๒	คณะทำงาน
๓๐. นางสาวชัชรินทร์ สุขเวทย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต ๓	คณะทำงาน
๓๑. นางสาวพลอยภาวัน จันทโฆษ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด สงขลา	คณะทำงาน
๓๒. นางสาวปรียากร ภู่เกียรติกุลศิริ	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา	คณะทำงาน
๓๓. นางสาวจันจิรา ฤชา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้ภาคใต้	คณะทำงาน
๓๔. นายอภิชาติ ไพชำนาญ	พนักงานพิมพ์ ส.๔ สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้ภาคใต้	คณะทำงาน
๓๕. นางสาวพรรณธิดา ยอดแก้ว	นักวิชาการศึกษานำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง นักวิชาการศึกษานำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	คณะทำงาน และเลขานุการ

๓๖.นางสาวเพชรรัตน์...

๓๖. นางสาวเพชรรัตน์ สิทธิรักษ์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
๓๗. นางสาวกรรณก แสงผะกาย	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
๓๘. นายกิตติคุณ พันธุ์เสียม	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
๓๙. นายดำรงศักดิ์ ประจงไสย	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงานมีหน้าที่ ระดมความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาประเทศ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของพื้นที่ และบริบทใหม่
ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

(นายรัชพร วรรณคำ)

รองศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕ รักษาการในตำแหน่ง
ศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายสุรศักดิ์ อินศรีไกร

นายรัชพร วรรณคำ
นางภักซดา เสรีรัตน์

ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
รักษาการในตำแหน่งศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕
รองศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการศึกษา (นักวิชาการศึกษาเชี่ยวชาญ)

คณะผู้จัดทำ

นางสาวพรรณธิภา ยอดแก้ว

นางสาวเพชรรัตน์ สิริธิรักษ์
นางสาวกรรณก แสงผะกาย
นายกิตติคุณ พันธุ์เสงี่ยม
นายดำรงศักดิ์ ประจงไสย

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
รักษาการในตำแหน่งนักวิชาการศึกษาชำนาญการ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

เขียนรายงานและเรียบเรียง

นางสาวเพชรรัตน์ สิริธิรักษ์

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ออกแบบปกและรูปเล่ม

นางสาวเพชรรัตน์ สิริธิรักษ์

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๕
๑๓๘ หมู่ที่ ๘ ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

